

MAx 130216

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางนิญา ภูวิโคตรธนกุลช

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางนิญา ภูวิโคตรธนกุลช แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัสทัศน์)

ว่าที่ร้อยตรี
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง)

กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง)

กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทีภษ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ว่าที่ร้อยโท
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน 20 ก.พ. 2564

ชื่อเรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย : นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทักษ์

ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (2) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (3) เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า (1) แนวทางการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา ชุดกิจกรรมควรมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน (1.1) ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) ควรมีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม มุ่งเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้คัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออกให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละ

ฐานแก่ผู้เรียนที่เหมาะสมและทบทวนข้อความ หรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน (1.2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) ควรมียุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมคือ (2.1) งานปฏิบัติ (Task) โดยให้ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้เปิดโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าแต่ละฐาน (2.2) วางแผน (Planning) โดยมีการวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานและนำเสนอผลงาน (2.3) การรายงาน (Report) โดยการสุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุปแก่เพื่อน ๆ ในห้องทราบและครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ชัดเจนถูกต้องและ (3) ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) ควรมียุทธศาสตร์การจัดกิจกรรม คือ (3.1) การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยครูผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างและวิเคราะห์ทางภาษาให้ผู้เรียน (3.2) การฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษาร่วมกับนักเรียนสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหาและ (3.3) การติดตามผล (Follow-up) โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไปให้มากที่สุด (2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้ดำเนินการพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นส่วนประกอบแล้วพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และ 0.42 ตามลำดับ รองลงจุดประสงค์การเรียนรู้คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านเนื้อหาและระยะเวลา คือเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 และ 0.40 ตามลำดับและ การเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33/93.99 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา คะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณารายชั้นตอน โดยเรียนจากมากไปน้อย ดังนี้ ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 รองลงชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) เท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จ

เท่ากับ 0.48 และขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Amr', is written above a horizontal line.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Development of learning activities by Task-based Learning Language for Mathayomsuksa 1

Author : Mrs.Niya puwikottanakul

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Dr.Anusorn Chanpratuk

Year : 2020

ABSTRACT

The purposes of this study were: (1) study guidelines for organizing English learning activities. Using a language learning base For Mathayomsuksa 1.; (2) students develop English learning activities. Using a language learning base For Mathayomsuksa 1 students to be effective according to the criteria 80/80.; (3) Compare English language skills for communication. Using a language learning base for Mathayomsuksa 1.; and (4) students, study the satisfaction of Mathayomsuksa 1 students with English language learning activities. Using a language learning base for Mathayomsuksa 1 students, the target group in the experiment is 17 students in MathayomSuksa School, room 1/1, academic year 2019, Thanya Phatthanawit School The research instruments were interviews about guidelines for organizing English learning activities. Using a language learning base For Mathayomsuksa 1 students, a set of learning activities Learning management plan Achievement test And the satisfaction questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation.

The research results were found that: (1) guidelines for the development of English learning activities. Using a language Learning base For Mathayomsuksa 1 students to create an English learning activity set. Using a language learning base for Mathayomsuksa 1 students, The activity package should have 3 steps: (1.1) Pre-task steps to give learners an

understanding of the work they are going to perform.; (1.2) The implementation step of the task cycle is a process of practice. and presentation of the results and the final step is.; (2) The study of grammar structure. and vocabulary of practice (Language Focus) and the activity set should be style and cover composition. Analysis of learning standards/indicators, activity set, teacher manual Student guide Pre-study tests, knowledge sheets, practice exercises, answer quizzes and English language learning activities. Using a language learning base For Mathayomsuksa 1 students consisted of 5 learning bases: (2.1) Greeting (2.2) Asking about another's well-being (2.3) Giving Directions (2.4) Family (2.5) Go Shopping With Friend (2) English learning activity set. Using a language learning base for Mathayomsuksa 1 students that have been developed is most suitable Skill enhancement with the highest mean Secondary to management in activity sets The part with the lowest average was the media and learning with the English language learning activity package. Using a language learning base for Mathayomsuksa 1 students, the efficiency value was 85.33/ 93.99, higher than the specified criteria. (3) Comparison of English for Communication skills. Using a language learning base For Mathayomsuksa 1 students, there are scores of students who study with an English learning activity set. Using a language learning base for students in Mathayomsuksa 1, the post-study score is 8.65 or 28.22 percent higher than before. 99 higher than the established criteria (3) Comparative results of English communication skills using language learning base for Mathayomsuksa 1 students, there are scores of students who study with an English learning activity set. Using a language learning base for students in Mathayomsuksa 1, the post-study score is 8.65 or 28.22 percent higher than before. 99 higher than the established criteria (3) Comparative results of English communication skills using a language learning base For Mathayomsuksa 1 students, there are scores of students who study with an English learning activity set. Using a language learning base students in Mathayomsuksa 1, the post-study score is 8.65 or 28.22 percent higher than before. (4) Student satisfaction

with English language learning activities. Using language learning base for Mathayomsuksa 1 students overall at the highest level. When considering each item, it was found that learning with an English language learning activity package using a language learning base Cause fun to learn is not boring. With the highest mean Followed by the English learning activity series by using a language learning base, learners have a more positive attitude towards learning and communicating in English. The part with the lowest mean is Presentation of the English learning activity series using a language learning base Interesting.

Keywords : Learning Activities Language learning base

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized cursive letters, positioned above a horizontal line.

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก
อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ใน
งานวิจัย ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข พร้อมคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย จนเครื่องมือ
มีความสมบูรณ์ เสียสละเวลา และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล และให้คำปรึกษาแนะนำ
ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์
ตำบลธัญญา อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ อนุเคราะห์อำนวยความสะดวก
และช่วยเหลือในทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยจนทำให้ประสบผลสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับบิดา มารดา ที่ให้กำเนิดและมอบความรัก
การเลี้ยงดูที่ดีในทุก ๆ ด้านให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจที่ดีมาโดยตลอดจนประสบความสำเร็จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฅ
สารบัญ	ญ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	11
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	11
2.2 ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	24
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (Learning Management)	34
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning).....	40
2.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning)	51
2.6 ความพึงพอใจ.....	52
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	61

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
ระยะที่ 1 การศึกษาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	62
ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	65
ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	72
ระยะที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	73
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	78
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล.....	78
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล.....	78
4.3 ผลการวิจัยข้อมูล.....	79
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	93
5.1 สรุป.....	93
5.2 อภิปรายผล.....	94
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	104
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	106
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	157
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	165
การเผยแพร่ผลงานวิจัย.....	174
ประวัติผู้วิจัย.....	175

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง..... 16
2.2	เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร..... 30
2.3	วิธีการวัดและการประเมินผลการศึกษา..... 32
3.1	วิธีการวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 67
3.2	แผนแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-post test Design)..... 72
4.1	ผลการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 79
4.2	ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 84
4.3	ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านความเหมาะสม 87
4.4	ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 90
4.5	ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนจากคะแนนแบบทดสอบ 90
4.6	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 91
ค.1	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน..... 158

ตารางที่	หน้า
ค.2	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 3 ท่าน..... 159
ค.3	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน..... 160
ค.4	การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ของชั้นการทดลอง จากกลุ่มตัวอย่าง 163
ค.5	คะแนนแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 164

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	61
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาวะการณ์ในปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็วตามการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือ กำลังพัฒนา ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมาก หลากหลายชาติพันธุ์ย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงาน ร่วมกัน ก่อให้เกิด เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ในด้านทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นนานาชาติระดับสากลโดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ซึ่งจะเห็นได้ ชัดเจนมากคือการเข้าสู่อาเซียน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบันจึงมีเป้าหมายหลัก คือ ต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ ต่อการจัดการศึกษากับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น การศึกษาที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และ ความสามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ มีความก้าวหน้า ต่อการเรียนรู้และสามารถสื่อสารจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาตามทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ได้ (วารงคณา เค้าอัน, 2560, น. 1)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในหมวดของวิชาภาษาต่างประเทศอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบัน เหตุผลดังกล่าวภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ด้วยเป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในหลาย ๆ ประเทศ การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เพียงแต่สร้างความแข็งแกร่งในการใช้ภาษาต่างประเทศ เท่านั้น หากยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6) นอกจากนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ การมีทักษะ การพูด ฟัง อ่าน และเขียนนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศด้วย

การจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน จึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ นอกจากนี้การจัดกระบวนการสอนยังควร สอดคล้องกับสภาพ ความเป็นจริง และการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึก ทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียน ซึ่งกิจกรรมควรฝึกให้ควบคู่กับการเรียนรู้ที่ไปสู่การเรียนที่พึ่งตัวเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) (กรมวิชาการ, 2544, น. 7) อันนำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่ว เหมาะสม และใช้ได้จริงมากที่สุด

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนและค่อนข้างยากสำหรับผู้เริ่มเรียน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังที่กระทรวงศึกษา (2551, น. 1) ได้ระบุว่า ปัญหาที่นักเรียน ขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงขาดความมั่นใจในตนเอง อันเนื่องมาจากบุคลิกภาพส่วนตัว ความกลัวจะพูดเพราะสำเนียงไม่ดี ขาดความรู้เรื่องไวยากรณ์ หรือการใช้คำในบริบท รวมถึงขาดคลัง คำที่มากพอ การจะแก้ปัญหานี้ได้ การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ และผ่อนคลาย โดยกิจกรรมเหล่านี้ต้องเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้ ฝึกทักษะทางภาษา เสริมสร้างความมั่นใจ และรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ วิธีการจัดการเรียน การสอนที่เหมาะสมจึง ได้แก่ การเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่งที่เหมาะสมซึ่ง เป็นวิธีการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใน กลุ่มได้ทำงานร่วมกัน ภายในแต่ละกลุ่มจะ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันโดยจะมี การแสดงความคิดเห็นและการสนทนา ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม มีการ ช่วยเหลือพึ่งพากัน มีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนของตนเองและสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มไม่ได้รู้ เฉพาะกลุ่มผู้เรียนเท่านั้นแต่เป็นการ ปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนเป็นผู้แนะ แนวทางส่วนผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและนำประสบการณ์มาแบ่งปันกัน ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับการ เรียนรู้ที่เรียนโดยลำพัง หรือการเรียนรู้ที่เน้นการแข่งขัน (Thousand, 2002, อ้างถึงใน วรจนา เค้าอัน , 2560, น. 2)

กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning Language) โดย Willis (1996, pp. 3-7) ได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ขึ้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอน สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ทักษะทางภาษาใน สถานการณ์ต่าง ๆ เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ รู้จักการเชื่อมโยง ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะ ความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจ อย่างลึกซึ้งต่อการเรียนรู้ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติ และ ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและ

คำนึงถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ประกอบด้วย ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่กำลังจะปฏิบัติ ขั้นดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle) ขั้นตอนของการปฏิบัติ และการนำเสนอ ผลการปฏิบัติ และขั้นตอนสุดท้าย คือ ขั้นการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ และ คำศัพท์ของงานปฏิบัติ (Language Focus) เพื่อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษ และฝึกฝนการใช้ ไวยากรณ์ หลังจากที่มีความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้ว ซึ่งการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการคิดผ่าน กระบวนการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ได้ฝึกทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ ที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ญัฐพร พรหมโยธิน (2550, น. 83-85) ที่ได้ศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนยังสามารถประยุกต์ใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ได้ตรงตามจุดประสงค์ ของการใช้ภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงทิพย์ โสพสเสาวภาคย์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมฐานการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้าน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่พบว่า (1) ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (2) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมสถานการณ์เป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 8 แผน ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (3) ผลการทดลองใช้กิจกรรมสถานการณ์เป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถใน ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี มี 6 ขั้นตอนดังนี้ (3.1) ขั้นนำบทเรียน (3.2) ขั้นฝึกปฏิบัติ (3.3) ขั้นแสดงสถานการณ์จำลอง (3.4) ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล (3.5) ขั้นแสดงสถานการณ์จำลองครั้งที่ 2 และ (3.6) ขั้นสรุปผลและประเมินผล (4) ผลการประเมิน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มีความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และมีเจตคติต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมากซึ่ง จากการศึกษาข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตรงตามจุดหมายของการจัดการศึกษาและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในลักษณะการผสมผสานกันในสถานการณ์ นอกจากนี้ยังนำความรู้ในวิชาชีพของตนประกอบกับ

การฝึกทักษะภาษาอังกฤษต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 151)

ผลจากการทดสอบระดับชาติ (O-net) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียน ัญญาพัฒน์วิทย์ ประจำปีการศึกษา 2561 พบว่า มีคะแนนลดลงร้อยละ 2.25 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (โรงเรียนัญญาพัฒน์วิทย์, 2561, น. 5) และด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning Language) มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งทักษะการพูด ฟังอ่าน และเขียน ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนและส่งผลให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามลำดับด้วย เหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยในฐานะครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและให้ประสบการณ์ด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การวางแผนแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.2 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา มีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

1.3.2 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านแหล่งข้อมูล

1.1 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Document Analysis) จำนวน 12 เล่ม

1.2 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 5 คน

2. ด้านเนื้อหา

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ด้านตัวแปรศึกษา

ตัวแปรศึกษา คือ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย ตั้งแต่เดือน พ.ย. 2562 ถึง เดือน ธ.ค. 2562

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านแหล่งข้อมูล

1.1 ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1.1.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน

1.1.2 ด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน

1.1.3 ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน

1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้ (Try out) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน โรงเรียนโคกสีเมือง

2. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Asking about another's well-being

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Giving Directions

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Family

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Go Shopping With a Friend

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย เดือน มกราคม 2563

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์

2. ด้านเนื้อหา

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้หน่วยละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Asking about another's well-being

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Giving Directions

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Family

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Go Shopping With a Friend

3. ด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้นความเที่ยงตรงของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 ตัวแปรตาม ทักษะภาษาอังกฤษทางการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย ตั้งแต่เดือน มกราคม ถึง มีนาคม 2563

ระยะที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่จำลองสภาพแวดล้อมเลียนแบบสภาพจริงในสังคมให้เหมือนจริง มากที่สุด ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จำลองโดยกำหนดเป็นฐาน เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมคิดวิธีแก้ไขด้วยตนเอง และสามารถนำไปเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ประกอบด้วย

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) คือ การแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ โดยผู้สอนช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ เน้นคำหรือวลีที่จำเป็น สำหรับงานปฏิบัติ แต่ยังไม่ควรสอน โครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติขั้นตอนนี้

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (Task Cycle) คือ การกำหนดงานปฏิบัติ (Task) ให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติเป็นงานคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อแสดงความคิดเห็น ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนพร้อมทั้งกระตุ้นผู้เรียนให้พยายามใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์ที่เฉพาะหน้า และสร้างความมั่นใจกับผู้เรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่มประกอบด้วย 2 ขั้นตอนคือ การวางแผน (Planning) การเป็นการเตรียมการ สำหรับการรายงานผล และการรายงาน (Report) โดยผู้สอนสุ่มถามผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่ม โดยให้รายงานสรุปแก่เพื่อนทั้งห้องเพื่อให้ทุกคนสามารถเปรียบเทียบผลที่ได้วิธีการอาจเป็นรูปแบบการรายงานของผู้เรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Language Focus) คือ การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษากับเพื่อน ๆ ผู้สอนให้ความช่วยเหลือขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำงาน ทบทวนการวิเคราะห์ของผู้เรียนอีกครั้งบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนสรุปลงในสมุด ต่อมาการฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา และสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน เมื่อผู้เรียนทำงานปฏิบัติแต่ละครั้งเสร็จสิ้น ผู้สอนเลือกทำการติดตามผล (Follow-up) โดยผู้เรียนควรฝึกใช้ภาษาที่เหมือนหรือคล้ายกับงานปฏิบัติ ทางด้านการพูดซ้ำอีกครั้ง และให้ผู้เรียนได้อภิปรายถึงความรู้สึกในการทำงานปฏิบัติของผู้เรียนจะนำไปทำต่อไป

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้สอนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยประสิทธิภาพที่วัดออกมาพิจารณาเป็นเปอร์เซ็นต์การทำ

แบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียนกับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัวตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนร้อยละ 80 ของคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา ซึ่งนำคะแนนรวมของแต่ละชุดกิจกรรมมารวมกันคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึงค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาทุกชุดคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ความสามารถด้านภาษาในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมถูกต้องกับโอกาสและมารยาทในการพูด ที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมและประเพณีของสังคม ตามแนวคิดของ Linder (1977) โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือ ความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติของการพูด ความราบรื่น และสามารถใช้อังกฤษในการพูดตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดให้ และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา
2. ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility) คือ ผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร การจะทำให้การพูดเข้าใจง่าย ผู้พูดจะต้องมีการออกเสียงได้ถูกต้อง
3. ปริมาณการสื่อสาร (Amount of Communication) คือ มีเนื้อหาที่เหมาะสมเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องหรือหัวข้อสนทนา
4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of Communication) คือ ความถูกต้องของไวยากรณ์ การเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา โดยใช้เกณฑ์วัดระดับเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.6.2 ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในลักษณะเดียวกันหรือกลุ่มสาระอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.6.3 ทราบเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปเป็นประเด็นสำคัญและเสนอ เนื้อหาตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (Learning Management)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning)
5. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning)
6. ความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมีสาระการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดองค์ความรู้ ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3) ซึ่งมีองค์ประกอบตามทฤษฎีของหลักสูตร ดังองค์ประกอบต่อไปนี้

2.1.1 หลักการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทางด้านเวลาและสาระการเรียนรู้

2.1.1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย

2.1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3-4)

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึง ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.3 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติดังหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนา ผู้เรียนให้มี คุณสมบัติ ตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝัง เสริมสร้าง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญ ให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 20-22) โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

2.1.3.1 หลักการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และ พัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

2.1.3.2 กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ผู้เรียน จะต้องอาศัย กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้าง ความรู้ กระบวนการคิดกระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหากระบวนการ เรียนรู้จากประสบการณ์จริงกระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริงกระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้ เป็นแนวทางใน การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะ สามารถช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ได้ บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้อง ศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการ เรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้ เข้าใจถึง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และ สาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีสอน และเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

2.1.3.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมาย ของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

1) บทบาทของผู้สอน

- 1.1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- 1.2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- 1.4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 1.5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 1.6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา และระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 1.7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้ง ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2) บทบาทของผู้เรียน

- 2.1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2.2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 2.3) ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 2.4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- 2.5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2557) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 3.1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 3.2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3.3) มีวินัย

3.4) ใฝ่เรียนรู้

3.5) อยู่อย่างพอเพียง

3.6) มุ่งมั่นในการทำงาน

3.7) รักความเป็นไทย

3.8) มีจิตสาธารณะ มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอด ความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย 4 สาระ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 2)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ หรือการใช้อุปกรณ์ - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again/Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Go to the window and open it./ Take out the book, open onpage ๑๗ and read it./ Don't go over there./ Don't be late. etc. - คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./Can/Could you help me, please?/ Excuse me, could you ...? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish. etc.

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระ การ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			<p>2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (Poem) สั้นๆ ถูกต้อง ตาม หลักการอ่าน</p> <p>3. เลือก/ระบุประโยคและ ข้อความให้สัมพันธ์กับ สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information)</p>	<p>- คำสันธาน (conjunction) เช่น and/but/or</p> <p>- ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,...Third,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p> <p>- ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียงเช่น</p> <p>- การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ พยัญชนะท้ายคำ</p> <p>- การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ</p> <p>- การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค</p> <p>- การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน</p> <p>- การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ ที่อ่านประโยค หรือข้อความและ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหารเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสม ประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระ การ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text Information) (ต่อ)	การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟแผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ littleetc.
			4. ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	บทสนทนา นิทานเรื่องสั้นและเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญรายละเอียด สนับสนุนคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่-Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. Tenses : present simple/ present continuous/ past simple/ future simple etc. - Simple sentence/ Compound sentence

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทายกล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
			2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง
			3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/ Yes,../Please do./Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid... / I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
			5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวันเช่น Nice/ Very nice./ Well done!/ Congratulations. I like... because... / I love...because.../ I feel... because... I think.../ I believe.../ I agree/disagree... I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.
ม.1	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเรียน การเล่นกีฬา ฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			2. พุด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (Theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์ความเรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา เพลง
			3. พุด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว
ม.1	สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. ใช้ภาษาน้ำเสียง และ กิริยาท่าทางสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ภาษาน้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ในการสนทนา ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูด ขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
			2. บรรยายเกี่ยวกับ เทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และ ประเพณีของเจ้าของ ภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของ เทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
			3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์
	สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	มาตรฐาน ด 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย 2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองวันสำคัญและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองวันสำคัญและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน	1. ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ม.1	สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
		มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2.2 ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.1 ความหมายของทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทักษะภาษาอังกฤษการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถฟังอย่างเข้าใจ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารไว้ ดังนี้

Littlewood (1983, pp. 16-17) ได้กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง การใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึก เพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Savignon (1997, pp. 14-15) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง การใช้วิธีที่บุคคลหนึ่งกล่าวคำพูดกับบุคคลอื่นเพื่อความเข้าใจและแปลความหมายให้ถูกต้องตามความต้องการของผู้พูด โดยการสื่อสาร สามารถเกิดขึ้นได้ในหลายสถานการณ์ ซึ่งการสื่อสารจะประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับ บริบทและจุดประสงค์ของการสื่อความหมาย โดยบุคคลทั้งสองฝ่ายเข้าใจตรงกัน และประสบความสำเร็จที่คล้ายคลึงกัน

Luoma (2004, p. 27) ได้กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการสื่อความหมายระหว่างบุคคลที่ประกอบด้วยระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และหน่วยคำ เพื่อให้เข้าใจข้อมูลระหว่างสองฝ่าย

ชัยยา เปรมภักดี (2543, น. 18) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ข่าวสารโดยใช้ถ้อยคำน้ำเสียงหรือกิริยาอาการ โดยผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้วิธีการพูดที่ทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ

อภิชัย สมนาม (2548 น. 1) ได้ให้ความหมายทักษะการสื่อสารไว้ว่า การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดตลอดจนความต้องการต่าง ๆ จากผู้พูดไปยังผู้ฟัง ซึ่งถือเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ที่นอกเหนือไปจากทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน

เพ็ญยุพา คำแก้ว (2563, น. 20) ได้ให้ความหมายทักษะการสื่อสารไว้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดความคิด การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละครั้งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปและการกระทำให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยอากัปกิริยา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูดด้วย การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จนั้น ผู้พูดต้องสามารถใช้สำเนียงหรือถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้ภาษาท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือเจตนาในการพูดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและกิจกรรมการสอนที่มี

ส่วนสำคัญอย่างยิ่งกับการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝน ทักษะการพูดได้อย่างเพียงพอ สรุปได้ว่าทักษะภาษาอังกฤษการสื่อสารหมายถึง การใช้ความสามารถด้านภาษาในการแลกเปลี่ยน ข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมถูกต้องกับโอกาสและมารยาทในการพูด ที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมและประเพณีของสังคม

2.2.2 แนวคิดการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอน การสื่อสารไว้ ดังนี้

Alwright (1987, p. 231) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ถ้าจุดมุ่งหมายสำคัญ ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ ผู้สอน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในแบบต่าง ๆ ในช่วงการเรียนภาษาให้มากที่สุด

Brumfit (2532, p. 58) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะคำนึงถึงความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของภาษา (Accuracy)

สมยศ เม่นแย้ม (2543, น. 26) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนอาจมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, น. 132) ได้กล่าวว่าการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่อ่าน การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

สุมิตร อังวัฒนกุล (2550, น. 34) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่ไม่ได้ให้ผู้เรียนเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

จากแนวคิดของการสอนการสื่อสาร มีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นหลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ วิธีการสอนภาษาจะเน้นพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา ที่ใกล้เคียง กับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุด แม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy)

2.2.3 หลักการในการสอนการสื่อสาร

ลักษณะเด่นของแนวคิดการสอนการสื่อสาร คือการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน คือ การนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นผู้สอนจึงควรมีแนวทาง ในการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งมีนักการศึกษา หลายท่านได้เสนอแนะหลักในการสอนการสื่อสารไว้ดังนี้

Morrow (1981, pp. 59-66) กล่าวถึงหลักในการสอนการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ให้ผู้เรียนรู้จักมุ่งหมายของการเรียนและฝึกใช้ภาษาว่าเมื่อจบแล้วจะสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างไร

2. การสอนภาษาโดยแยกภาษาออกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และบางครั้งก็ต้องอาศัยการทำทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่ เริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง และควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่างๆ

4. ต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุด เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนการสื่อสารให้ความสำคัญการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เพราะการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนอาจทำให้ผู้เรียน ขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนการสื่อสาร ควรให้ ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สามารถที่จะสื่อความได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึง เช่นกัน

Finocchiaro and Bonome (1973, pp. 24-25) ได้กล่าวถึงแนวการจัดการเรียนการสอนการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนความรู้ในด้านต่างๆ ตั้งแต่เริ่มเรียนผู้สอนควรแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่ารูปแบบภาษาที่สอนนั้นจะใช้ในสถานการณ์ที่มีความหมายและสามารถนำความรู้นั้นไปสื่อสารได้จริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น

2. การให้ความรู้ด้านความสามารถในการสื่อสาร รวมถึงกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทางภาษา ผู้สอนควรจัดให้พอเพียงที่ผู้เรียนจะสามารถนำภาษานั้นไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. การจัดกิจกรรมการเรียน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่มีความหมายและสภาพใกล้เคียงกับในชีวิตจริงให้มากที่สุด

พิตรวัลย์ โกวิทวที (2550, น. 25-26) ได้ให้แนวคิดการสอนการสื่อสารไว้ดังนี้

1. เป็นการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะให้สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ปริมาณเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนไม่สำคัญเท่ากับความสามารถ ในการใช้ภาษา ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีชีวิตชีวาและสนุกสนาน

2. เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ใด คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

3. ในการดำเนินการสอน การใช้กิจกรรมทางภาษาถือเป็นหัวใจสำคัญในการสอน เน้นกิจกรรมของผู้เรียนมากกว่ากิจกรรมของครู ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ความคิด สติปัญญา ความกล้าในการใช้ภาษาซึ่งมีผลให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ตลอดจนส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนแต่ละคนด้วย

สรุปได้ว่า หลักการสำคัญตามแนวคิดการสอนการสื่อสาร เป็นหลักการสอนภาษาที่ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการเรียนว่าจะนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างไร ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องและใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึก ใช้ภาษาในลักษณะกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด

2.2.4 ขั้นตอนการสอนการสื่อสาร

การลำดับขั้นตอนการสอนภาษาเป็นกระบวนการสำคัญที่มีผลเชื่อมโยงถึงสถานการณ์ การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์และเนื้อหาที่สอนด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจในขั้นตอนการสอนให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนใหม่ประสิทธิภาพ

Littlewood (1983, pp. 45-49) ได้เสนอขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน การสื่อสารที่สอดคล้องกันไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และเป็นการฝึกใช้ภาษา ในลำดับต่อไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ตั้งไว้ ในการนำเสนอเนื้อหาจะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกรอออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ในการนำเสนอเนื้อหาอาจทำได้ดังนี้

1.1 ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังหรืออ่าน ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาแต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ ในด้านของเนื้อหา นอกจาก

จะมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการนำเสนอแล้ว ก็ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบ ภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้

1.2 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่นถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนสามารถตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการนำเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้นักเรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบายและแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาทางภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักแต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและ วิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่า การฝึกซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือเป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจำได้และใช้รูปแบบภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้น ในการฝึกแบบนี้ นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปภาษาที่ฝึกก็ได้ อย่างไรก็ตาม Ur (1996, p. 83) กล่าวว่า ในขั้นการฝึกนั้น นอกจากผู้เรียนจะได้รับการฝึกในด้านรูปแบบของภาษาแล้ว ผู้เรียนจะต้องฝึกทั้งในด้านความหมายของภาษาอีกด้วย ในการฝึกในขั้นนี้อาจทำตามขั้นตอนในการฝึกดังนี้

2.1 ให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษาจากเทปหรือครูผู้สอนประมาณ 2-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ผู้ฟัง จะต้องออกเสียงพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ

2.2 ให้นักเรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง อาจจะให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้อง หรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม การฝึกฝนลักษณะนี้จะทำให้ทุกคน มีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อม ๆ กับการได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย

2.3 หลังจากฝึกพร้อม ๆ กัน ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะที่เดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกได้ด้วย ถ้าผู้เรียนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อมีส่วนร่วมกิจกรรม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่

2.4 ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในด้านความหมายได้สอบถามด้วยคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่-ไม่ใช่ หรือ ถูก-ผิด เป็นต้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองโดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยทั้งผู้สอนและผู้เรียน ได้รู้ว่าคุณเรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว อย่างแท้จริงก็คือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้เองโดยอิสระ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนการสื่อสารโดยทั่วไป มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) และขั้นการใช้ภาษา (Production/Free Practice) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และกาลเทศะในสังคม

2.2.5 การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนสามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

Taylor (1996, p. 132) แบ่งความสามารถในการสื่อสารออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้านมีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วเป็นธรรมชาติมีความสัมพันธ์ของข้อความและการหยุดระหว่างพูด
2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับที่ดำเนินการสื่อสารจนจบ
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำ และระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

Carroll (1982, pp. 53-55, 134-139) ได้ให้แนวทางการให้คะแนนการสื่อสารไว้ ดังนี้

- 5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด
- 4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ
- 3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบมีความลึกลับ ไม่ตอบทันที
- 2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่แก้ไขให้ถูกต้องได้
- 1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง
- 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

Oller (1979, pp. 320-323) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสารไว้ 5 ประการ รายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 เกณฑ์การประเมินทักษะในการสื่อสาร

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องในการพูด	4	พูดได้ราบรื่นใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดช้า หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งแต่เข้าใจทั้งหมด
	2	พูดช้าๆ หยุดพูดเป็นบางครั้งทำให้เข้าใจยาก
	1	พูดหยุดระยะเวลานานมาก ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
	0	พูดตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
2. การออกเสียง พยัญชนะ ได้ชัดเจน ถูกต้องใน คำศัพท์ หรือข้อความ	4	ออกเสียง ถูกต้องเกือบทั้งหมดสื่อความถูกต้อง
	3	ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้
	1	ออกเสียง ไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง
	0	ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้องฟังไม่เข้าใจ
3. พูดได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	4	พูดได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	3	พูดได้ถูกต้องบางประโยค
	2	พูดได้ถูกต้องบางส่วน
	1	พูดได้ทั้งคำและโครงสร้างประโยคแต่ถูกต้อง
	0	พูดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
4. การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ ถูกต้อง	4	ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำและประโยค
	3	ออกเสียงได้ถูกต้องแต่ไม่มีการเน้นหนัก
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียงถูกน้อยมาก
	0	ออกเสียงไม่ถูกเลย
5. การพูดสื่อความหมาย	4	พูดสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	3	พูดสื่อสารได้เป็นธรรมชาติ
	2	พูดสื่อสารได้ดีปานกลางเป็นธรรมชาติ
	1	พูดสื่อสารได้น้อยมากเป็นธรรมชาติ
	0	พูดสื่อสารไม่ได้

Hilsdon (1991, pp. 190-191) ได้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลการสื่อสารว่าควรมีผู้ให้คะแนน 2 คน จากนั้นนำคะแนนมารวมกัน การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 (ดีเยี่ยม) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง พูดผิดหลักไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย
- ระดับ 4 (ดีมาก) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่องแม้ว่าจะพูดผิดหลักไวยากรณ์ก็ตาม
- ระดับ 3 (พอใช้) หมายถึง สามารถสนทนาได้ดีพอสมควรแต่มีความยุ่งยากในการพูดบ่อยครั้ง
- ระดับ 2 (ผ่าน) หมายถึง สนทนาได้แต่ไม่คล่อง
- ระดับ 1 (อ่อนมาก) หมายถึง ไม่สามารถสนทนาให้เข้าใจได้
- ระดับ 0 (ใช้ไม่ได้) หมายถึง ไม่สามารถสื่อสารได้เลย

Clark (1972) เป็นระบบการให้คะแนนที่ใช้กับนักเรียนเมื่อวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณแบ่งเป็น 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึง ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง
 - 1.1 ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
 - 1.2 ออกเสียงผิด ๆ พูดแล้วเข้าใจยาก
 - 1.3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้
 - 1.4 ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ
2. คำศัพท์
 - 2.1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
 - 2.2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้
 - 2.3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
 - 2.4 ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์
3. ไวยากรณ์
 - 3.1 โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
 - 3.2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง
 - 3.3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
 - 3.4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

4. ความคล่อง

- 4.1 พูดแล้วต้องหยุดนาน ๆ พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
- 4.2 พูด ๆ แล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
- 4.3 บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
- 4.4 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบางเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Valette (1977) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการสื่อสารไว้ 2 ลักษณะคือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวแฉที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพ เป็นสื่อ การให้ตัวแฉที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้นอาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาท และคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนา แล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ อีกลักษณะหนึ่งการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยาย เหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

Linder (1977) ได้เสนอวิธีการวัดและการประเมินผลการสื่อสาร ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 วิธีการวัดและการประเมินผลการสื่อสาร

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	พูดเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
	4	พูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	6	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
2. ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางคำ ไม่สามารถปะติดปะต่อได้
	3	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	4	เข้าใจเป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ
	5	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	6	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
3. ปริมาณการสื่อสาร (Amount of Communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นบางครั้ง
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	6	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of Communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเป็น
	4	บางส่วน สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้าง
	5	เล็กน้อย สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	6	เกือบทั้งหมด สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, น. 15) กล่าวถึงการประเมินผลการสื่อสาร มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้อง มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539, น. 80) กล่าวถึงการประเมินผลการสื่อสารภาษาอังกฤษว่าต้องคำนึงถึง

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูด และผู้พูดสามารถพูดอย่างได้มีประสิทธิภาพ
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสมและความหมายถูกต้อง
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง
5. การพูดต้องมีความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้พูดโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม

สรุปว่า วิธีการวัดและประเมินผลการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นสามารถประเมินได้หลายวิธี โดยประเมินจากลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่างๆและผู้สอนควรคำนึงถึงการกำหนดเกณฑ์การประเมินต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และควรประเมินในสภาพจริงเพื่อให้ทราบถึง ประสิทธิภาพของการสอน หรือวิธีการสอนที่นำไปใช้ในชั้นเรียน สามารถทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนา มากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนสืบต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (Learning Management)

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ (Learning)

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550, น. 186) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้อของผู้เรียน

สิริอร วิชชาวุธ (2554, น. 2) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. มนุษย์ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงจากไม่รู้ เป็นรู้ ทำไม่ได้ เป็นได้ ไม่เคยทำ เป็นทำ
2. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างถาวร
3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น เกิดจากประสบการณ์การฝึกฝนและการฝึกหัด

จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวรของบุคคล อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต ทั้งจากการฝึกฝน การปฏิสัมพันธ์กับประสบการณ์รอบตัวและมีปริมาณองค์ความรู้ที่เพิ่มมากขึ้น

อติยานี ศรีเกษตรริน (2543, น. 72-74, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2537, น. 18) ได้กล่าวว่า จุดประสงค์สำคัญของการเรียนการสอน คือการให้บุคคลเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ พฤติกรรมเหล่านี้จำแนกและจัดลำดับหมวดหมู่และระดับความยากง่าย หมวดหมู่เหล่านี้เรียกว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาของ บลูม (Taxonomy of Educational Objective) ซึ่ง Benjamin Bloom (1976) ได้แบ่งเป็น 3 หมวดดังนี้

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นความสามารถทางด้านสติปัญญาแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1.1 ความสามารถในการจดจำความรู้ต่างๆที่ได้เรียนรู้มา (Knowledge)

1.3 ความสามารถในการแปลความขยายความในสิ่งที่ได้เรียนรู้มา (Comprehensive)

1.3 ความสามารถในการสิ่งที่เรียนรู้มาให้เกิดประโยชน์ (Application)

1.4 ความสามารถในการแยกแยะความรู้ออกเป็น ส่วน ๆ และทำความเข้าใจในแต่ละส่วนว่าสัมพันธ์หรือต่างกันอย่างไร (Analysis)

1.5 ความสามารถในการรวบรวมความรู้ต่าง ๆ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ (Synthesis)

1.6 ความสามารถในการตัดสินคุณค่าของความรู้ว่าเป็นเหตุเป็นผล (Evaluation)

ต่อมา Anderson and Krathwont (2001) ซึ่งเป็นกลุ่มลูกศิษย์ของ Bloom ได้ปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสม โดยเปลี่ยนแปลงขั้นตอนพฤติกรรมพุทธิพิสัยดังนี้

1.6.1 ชั้นความรู้ความจำ เปลี่ยนเป็น จำ

1.6.2 ชั้นความเข้าใจ เปลี่ยนเป็น เข้าใจ

1.6.3 ชั้นการนำไปใช้ เปลี่ยนเป็น ประยุกต์

1.6.4 ชั้นการวิเคราะห์ เปลี่ยนเป็น วิเคราะห์

1.6.5 ชั้นการสังเคราะห์ เปลี่ยนเป็น ประเมินค่า

1.6.6 ชั้นการประเมินค่า เปลี่ยนเป็น ริเริ่มสร้างสรรค์

2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดในจิตใจ ความเชื่อ ความซาบซึ้ง ประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ระดับ ดังนี้

2.2 ความตั้งใจ สนใจในสิ่งเร้า หรือ รับรู้ (Receive)

2.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกิดขึ้นหรือตอบสนองสิ่งเร้า (Respond)

2.3 ความรู้สึกซาบซึ้งยินดี มีเจตคติที่ดี หรือค่านิยม (Value)

2.4 เห็นความแตกต่างในคุณค่า แก้ไขข้อบกพร่อง/ขัดแย้ง สร้างปรัชญา/เป้าหมายให้แก่ตนเอง หรือการจัดระบบ (Organize) ทำให้เกิดเป็นคุณลักษณะหนึ่งของชีวิตตนเองหรือ บุคลิกภาพ (Characterize)

3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ความสามารถในการปฏิบัติ ประกอบด้วยพฤติกรรม 5 ระดับดังนี้

3.1 ความสามารถในการสังเกตและรับรู้ขั้นตอนการปฏิบัติหรือขั้นรับรู้ (Imitation)

3.2 ความสามารถการทำตามขั้นตอนรูปแบบที่ได้รับการแนะนำ (Manipulation)

3.3 ความสามารถในการทำงานด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีผู้ชี้แนะและพัฒนาการทำงานด้วยตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (Precision)

3.4 ความสามารถในการเลือกรูปแบบที่ตนเองพัฒนาจนมีประสิทธิภาพและฝึกฝนจนเกิดความคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติชัดเจนต่อเนื่องจน ชำนาญการ (Articulation)

3.5 ความสามารถที่เกิดจากการฝึกฝนจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญในงานนั้นเป็นการเฉพาะและเป็นธรรมชาติ ขึ้น เชี่ยวชาญ (Naturalization)

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (Learning Management)

2.3.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

Hough and Duncan (1970, p. 144) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าหมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความสุข ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร (Curriculum)

2. การจัดการเรียนการสอน (Instruction)

3. การวัดผล (Measuring)

4. การประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation) หลังการเรียนการสอน

สุมน อมรวิวัฒน์ (2533, น. 460) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้คือ สถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น ได้แก่

1. มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้น ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนกับสิ่งแวดล้อม
2. ความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542, น. 255) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินการตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ จนถึง การประเมินผล

2.3.2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1) ผู้สอน จำเป็นจะต้องศึกษาจากข้อมูลหลายประการ เพื่อนำมาช่วยเสริมสร้าง การจัดการเรียนรู้ของตน การเรียนรู้ของผู้เรียนการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าระดับใดจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการดังต่อไปนี้

1.1) ผู้เรียน

1.2) บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้

1.3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน บรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน

2) ผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เกี่ยวกับความสามารถของสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐานหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ศักยภาพผู้เรียน

2.3.2.3 บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้

บรรยากาศใฝ่รู้ใฝ่เรียนถือเป็นบรรยากาศทางจิตวิทยาที่สำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีทักษะ ประสบการณ์และจิตวิทยาในการสร้างบรรยากาศดังกล่าวได้โดยเลือกรูปแบบ (Model) วิธีการ (Innovation) เครื่องมือ (Media) ตลอดจนเทคโนโลยี (Technology) เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศที่เราให้ผู้เรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มากยิ่งขึ้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในห้องเรียน ครูผู้สอนควรสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนทุกกลุ่มที่มีศักยภาพแตกต่างกัน ด้วยความเอื้ออาทรเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน ที่จะก้าวอย่างมั่นคงเต็มศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้สูงขึ้น และอย่าลืมนำว่า

- 1) ผู้เรียนที่มีศักยภาพต่ำต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนและเพื่อนนักเรียนในการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ
- 2) ผู้เรียนที่มีศักยภาพปานกลางต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองภายใต้ประกบประคองและให้กำลังใจของครู

3) ผู้เรียนที่มีศักยภาพสูงต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายใต้การให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้จากครูผู้สอน ให้โอกาส ผู้เรียนใช้ความฝัน จินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ประกอบการเรียนรู้

2.3.2.4 หลักการพื้นฐานในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถหลายอย่างในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ดังนี้

1) หลักการรู้จักผู้เรียน ถือเป็นสิ่งแรกที่ผู้สอนต้องสามารถวิเคราะห์ศักยภาพผู้เรียนได้ว่าเป็นอย่างไร มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างไร มากน้อยเพียงใด ปกติสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1) กลุ่มสติปัญญาอ่อนช้า/เรียนรู้ช้า กลุ่มนี้สามารถเรียนรู้ได้ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือหรือสอนจากครูอย่างค่อยเป็นค่อยไปจึงจะเรียนรู้สำเร็จเป้าหมายการเรียนรู้เพียงช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่ต้องเป็นภาระแก่ผู้อื่นในการดำรงชีวิต

1.2) กลุ่มสติปัญญาปานกลาง กลุ่มนี้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ต้องได้รับคำชี้แนะ รูปแบบ วิธีการ จากครูผู้สอนภายใต้การให้กำลังใจการเรียนรู้จึงจะประสบผลสำเร็จ ความต้องการเรียนรู้เพื่อ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและเอื้อแก่ผู้อื่นรอบข้างได้

1.3) กลุ่มสติปัญญาสูง กลุ่มนี้เป็นความหวังของสังคมประเทศชาติในการช่วยให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพในอนาคต กลุ่มนี้มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยต่อยอดจากการเรียนรู้จากครูแต่ต้องการความเป็นอิสระในการเรียนรู้ การใช้ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ จินตนาการ ฉะนั้นจึงต้องการโอกาสและการให้ความสะดวกในการเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบไม่มีขีดจำกัด กลุ่มนี้มีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดประโยชน์กับตนเองแล้วยังเพื่อผู้อื่นประเทศชาติตลอดจนถึงสิ่งแวดล้อม ใช้องค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เป็นความหวังของทุกสังคม

2) หลักการวางแผนและเตรียมจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในการวางแผนการจัดการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนแต่ละศักยภาพ ทั้งนี้กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องต่อการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วย

3) หลักการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ การจะจัดการเรียนรู้อย่างไรกับกลุ่มผู้เรียนใด ครูผู้สอนต้องมีพื้นฐานความรู้ทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ ทฤษฎีสมอง จิตวิทยาแนะแนวและการให้คำปรึกษา เพื่อประกอบการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

4) หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การที่ครูผู้สอนจะเลือกรูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รูปแบบใด ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร เช่น

4.1) ต้องการวัดองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติเบื้องต้นว่ามีเท่าใด ควรใช้รูปแบบการวัด (Test)

4.2) ต้องการรู้ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหนจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้การประเมิน (Assessment) เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

4.3) ต้องการทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จนเกิดประโยชน์ด้วยการประเมินแบบมีส่วนร่วมจากการยอมรับ ชื่นชมและให้รางวัล

2.3.2.5 รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามวิธีการจัดการเรียนรู้ได้ 3 รูปแบบดังนี้

1) การถ่ายทอดความรู้ (Transmission Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กันมานานเป้าหมายเพื่อสืบทอดความรู้ อารยธรรม วัฒนธรรมประเพณี ทักษะฝีมือเพื่อให้คงอยู่ต่อไป ประกอบกับต้องการกำลังคนในระบบอุตสาหกรรมจึงเน้นความเก่ง คนเก่ง การถ่ายทอดใช้รูปแบบวิธีสอน (Teaching) การฝึกฝน (Train) การกล่อมเกล่าให้เกิดศรัทธาและเชื่อฟัง (Tame) ครูจะเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้ (Teacher Centered Development) สำนักไหน โรงเรียนไหน หรือครูคนไหนเก่ง นักเรียนจะหลั่งไหลไปเรียน เกิดการแข่งขันการเข้าเรียนในโรงเรียนดัง เป็นค่านิยมของสังคมมานาน

2) การสร้างองค์ความรู้ (Transformational Approach) (Constructionist) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะยกระดับศักยภาพของประชาชนให้พึ่งพาตนเองได้หลังจากที่พึ่งพาผู้อื่นโดยเฉพาะเจ้าของกิจการ รัฐบาล ฯลฯ มานานจนเกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความยากจน การว่างงาน เกิดปัญหาสุขภาพ ฯลฯ โดยพยายามจะให้ผู้เรียนลดการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งพาครู โรงเรียน หรือสถาบันไปสู่การพึ่งพาตนเองในการแสวงหาความรู้ โดยเน้นการเรียนรู้ผ่าน สื่อ (Media) นวัตกรรม (Innovation) และเทคโนโลยี (Technology) การเรียนรู้จะเน้นการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ภายใต้การอำนวยความสะดวกของครูผ่านสื่อและนวัตกรรมแต่อำนาจการจัดการยังเป็นอำนาจของครูแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมมากขึ้น

3) การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่สู่ปัญญาวิวัฒน์ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลาย (Transactional Approach) ผลการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์และวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างยิ่งและรวดเร็ว ศักยภาพของประชาชนต้องได้รับการพัฒนาทักษะและวิถีการดำเนินชีวิตใหม่ ในสังคมแห่งชีวคุณธรรม (Bio-ethic) การศึกษาถึงเวลาต้องปรับเปลี่ยน มุมมอง วิธีคิด รูปแบบการให้การศึกษาแนวใหม่ที่เปิด

โอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนสู่ขีดจำกัดของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีศักยภาพสูง เพื่อเป็นที่พึงของสังคมให้มีโอกาสเรียนรู้เต็มศักยภาพ โดยรูปแบบที่พัฒนาเน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสู่สังคม 4.0

2.4 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning)

2.4.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ (Task-based Learning) กิจกรรมสถานการณ์เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะสถานการณ์เป็นการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำผู้เรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง Crooke and Oxford (1990, p. 20) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ดังนี้

Lave (1991, p. 88) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่เหมือนกับการใช้ในฐานการเรียนรู้จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจผู้เรียน และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าเป็นสภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทฤษฎีนี้เน้นปฏิริยาทางสังคมและการเรียนรู้จากสภาพจริง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและบริบทของการปฏิบัติด้วย ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์จริง

Sturtridge (1987, p. 1) กล่าวว่ากิจกรรมฐานการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (Participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

Leo Jones (1983, p. 65) ได้ให้ความหมายของการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ว่าฐานการเรียนรู้เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ บทบาทของผู้เรียนนั้นดำเนินไปโดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของครูความสำเร็จหรือล้มเหลวจะเป็นผลมาจากการตัดสินใจของผู้เรียนเอง สถานการณ์จำลองไม่ใช่เกมที่จะมีแต่ความสนุกสนานและ

พยายามเอาชนะการแข่งขันแต่ผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้อง รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริงตรงที่ไม่มีคำตอบถูก

Richards (1985, p. 54) กล่าวว่า คือกิจกรรมหรือการกระทำซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจทางภาษา

Prabhu (1987, p. 6) กล่าวว่า คือ กิจกรรมซึ่งทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ จากข้อมูลที่ผู้สอนมอบหมายให้ผ่านกระบวนการการคิด ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุมและดูแล กระบวนการ การสอน

Nunan (1989, p. 57) กล่าวว่า คือ งานที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิต ภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมาย มากกว่า รูปแบบของภาษา ในเวลาต่อมา

Nunan (1989, p. 32) ใช้คำว่า ภาระงาน แทนคำว่า กิจกรรม ได้ให้คำนิยาม ภาระงาน ว่าเป็นชิ้นงานในการทำงานในชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในการทำความเข้าใจผลิตหรือมีปฏิสัมพันธ์ กับภาษาปลายทาง ให้ความสำคัญความหมายมากกว่ารูปแบบ ในกรณีของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่าโครงสร้างทางภาษา

Willis (1999, p. 123) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกิจกรรมในการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อให้ ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์การสื่อสารเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จุดประสงค์ของงาน คือ การสร้างบทเรียน ทางภาษาที่สามารถใช้ได้จริงในโลกความเป็นจริง และเอื้อต่อบริบททางภาษาด้วย

Rod (2003, p. 78) ได้ให้ลักษณะของภาระงานไว้ 5 ประการดังต่อไปนี้ ประการแรก คือ เป็นกิจกรรมในการสอนและการเรียนรู้ภาษา ต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ การเรียนรู้ ประการที่สองคือ งานปฏิบัติให้ความสำคัญในเรื่องของความหมายหรือรูปแบบทางภาษาด้วย ประการที่สาม คือ งานปฏิบัติต้องเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้มีส่วนร่วมใน การฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้จริง ประการที่สี่ คือ งานปฏิบัติต้องใช้ทักษะทางภาษา 1 ทักษะหรือ มากกว่าประการที่ห้า คือ งานปฏิบัติต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจในการใช้ภาษาปลายทางด้วย และ Rod (2003) ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสร้างประโยชน์หลากหลาย สำหรับผู้เรียน หนึ่งสิ่ง คือ แรงจูงใจ แรงจูงใจเป็นเหมือนหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ในทุก ๆ ทักษะเมื่อ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนก็จะเข้าใจในบทเรียน มีความกระตือรือร้นในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน

วรรณภา พัทธี (2555, น. 10) กล่าวว่า การเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ หมายถึง การจัด การเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับงาน หรือความหมายที่ชัดเจน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จาก การปฏิบัติภาระงาน และใช้ความรู้เพื่อปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

ทิตินา เขมมณี (2557, น. 370-373) ได้ให้ความหมายว่า วิธีสอนโดยการใช้ฐานการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยให้

ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาทข้อมูลและกติกาการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

จากความหมายของการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ฐานการเรียนรู้ (Task-based Learning) หมายถึง การจำลองสภาพแวดล้อมเลียนแบบสภาพจริงในสังคมให้เหมือนจริงมากที่สุด ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จำลองโดยกำหนดเป็นฐาน เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม ร่วมคิดวิธีแก้ไขด้วยตนเอง และสามารถนำไปเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน

2.4.2 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้

นักการศึกษากล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ดังนี้

Willis (1996, pp. 130-131) ได้กล่าวถึงหลักการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนอายุน้อยว่า ผู้สอนต้องเตรียมภาษา สำหรับผู้เรียนอายุน้อย เป็นพิเศษและหาวิธีช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสและความมั่นใจในการใช้คำหรือวลีที่เรียนด้วย ดังนั้น หลักการจัดการเรียนรู้ต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้ โดยเริ่มต้น จากคำและวลีที่ผู้เรียนมีจากประสบการณ์เดิม หรือสามารถคาดเดาได้
2. สร้างกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ
3. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงาน เพื่อว่า ผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำงานหรือกล้าซักถามเมื่อมีปัญหา
4. มั่นใจว่าทุกกิจกรรมของงานปฏิบัตินั้น สร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนด้านความสามารถใช้ภาษาของผู้เรียน
5. ต้องยอมรับว่าการปฏิบัติงานในขั้นตอนแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ
6. ควรให้การเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติอีกครั้งหนึ่งโดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป
7. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ ตลอดจนส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด
8. มั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้และตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องในขั้นตอนท้ายของงานปฏิบัติ

9. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในงานปฏิบัติและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิดขั้นตอนการปฏิบัติงานและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Cameron (2001, p. 31) เสนอหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1. งานปฏิบัติ ควรมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีเอกภาพ สำหรับผู้เรียนในเรื่องหัวข้อ กิจกรรมหรือผลงาน

2. ควรใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมายและจุดมุ่งหมายสำหรับผู้เรียนในงานปฏิบัติ

3. การปฏิบัติควรมีเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาที่ชัดเจน

4. การปฏิบัติควรมีจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุด

5. การปฏิบัติควรส่งเสริมความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน

Ellis (2003, pp. 276-278) เสนอหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ดังนี้

1. ความยากง่ายของงานปฏิบัติต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียน

2. ผู้สอนต้องตั้งเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของแต่ละงานปฏิบัติให้ชัดเจน

3. ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของงานปฏิบัติซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติงาน

อย่างจริงจัง

4. ผู้เรียนสามารถปรับตัว ให้เหมาะสมกับบทบาทกิจกรรมในบทเรียนของงานปฏิบัติ

พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นได้อย่างราบรื่น โดยทำงานร่วมกันเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม

5. การปฏิบัติส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองในการปฏิบัติงาน และเป็นการสร้าง

บรรยากาศในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

6. การปฏิบัติเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนคือการใช้ภาษาเพื่อมุ่งเน้นการสื่อความหมาย สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษา คือการจัดงานปฏิบัติให้หลากหลาย

7. การปฏิบัติที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ทั้งนี้ควรสอดคล้อง กับหลักการในข้อ 6

8. งานปฏิบัติที่ดีควรให้ผู้เรียนประเมินผลในการดำเนินงานและความก้าวหน้าในการ ปฏิบัติงาน

จากหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ สรุปได้ว่าหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงระดับขั้นของผู้เรียน เป้าหมายและขั้นตอนการดำเนินการต้องมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา มีการประเมินผลการดำเนินการ เพื่อปรับปรุงและพัฒนางานปฏิบัติต่อไป

2.4.3 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้

Leo Jones (1983) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งจำลอง เหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้นห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่จำลองของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เหตุการณ์จริง และผู้ร่วมแสดง สถานการณ์จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงนั้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์จำลองจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของ เอกสารการบันทึกและตำรา
2. การแสดงบทบาทในฐานการเรียนรู้ผู้แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้นแต่จะต้องมีการใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาและการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น
3. การเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้มีลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง สำหรับปัญหาที่ผู้แสดงบทบาทต้องแก้ สิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลองเป็นสิ่งที่ ไม่อาจทำนายได้ เพราะขึ้นอยู่กับมติตัดสินใจของผู้แสดงแต่ละคน

Crookall and Oxford (1990, p. 14) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ดังนี้

1. การเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้เสริมสร้างแรงจูงใจและให้ความ สนุกสนาน
2. เหมาะสมเข้ากันได้กับกระบวนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนแบบครูเป็น ศูนย์กลาง
3. เหมือนชีวิตจริงมากกว่าการเรียนแบบเก่าที่มีอยู่แต่ในห้องห้อง-ให้ผลลัพธ์ในแง่บวก เช่น ผู้เรียนมีส่วนร่วม การแสดงออกดีขึ้น จำได้แม่น และเข้าใจความซับซ้อนได้ดี

เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547, น. 9-10) ได้สรุปลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่ใช้ในการฝึกทักษะภาษาไว้ดังนี้

1. สถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจ และอยากสวมบทบาท
2. สถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียน
3. สถานการณ์ที่มีความหลากหลายที่ทำให้ผู้เรียนเลือกใช้วิธีการดำเนินการ
4. สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ไขปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง

จากความหมายของลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีจุดเด่น คือ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีการจำลองที่เหมือนสภาพที่เป็นจริง ซึ่งผู้เรียนอาจจะต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2.4.4 ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายได้เสนอขั้นตอนในการสอนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทิตนา แชมมณี (2557, น. 370-373) กล่าวไว้ดังนี้ ผู้สอนเตรียมฐานการเรียนรู้ที่จะใช้สอน โดยอาจสร้างขึ้นเองหรืออาจเลือกฐานการเรียนรู้ที่มีผู้สร้างไว้แล้ว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด เมื่อมีฐานการเรียนรู้แล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในฐานการเรียนรู้ นั้นและควรลงเล่นด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการเล่น จะได้จัดเตรียม การป้องกันหรือแก้ไขไว้ให้พร้อม การนำเสนอการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ เนื่องจากสถานการณ์ ส่วนใหญ่ จะมีความซับซ้อนพอสมควรไปถึงระดับมากการนำเสนอฐานการเรียนรู้ บทบาท และกติกา จำเป็นต้องมีการเตรียมการอย่างดี ควรนำเสนออย่างเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ไม่สับสน และควรจัด ข้อมูลทุกอย่าง ไว้ให้พร้อมควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผลและวัตถุประสงค์กว้าง ๆ แก่ผู้เรียนว่า การเล่น ในฐานการเรียนรู้นี้จะให้อะไรและเหตุใดจึงมาเล่นกัน ต่อไปจึงค่อยให้ภาพรวมของฐานการเรียนรู้ ทั้งหมด แล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจพอสมควรแล้ว จึงให้เล่นได้ การเลือกบทบาท เมื่อผู้เรียนเข้าใจภาพรวมและกติกาแล้ว ผู้เรียนทุกคนควรได้รับบทบาทในการเล่น ซึ่งผู้เรียนอาจเป็นผู้เลือกเอง หรือในบางกรณีผู้สอนอาจกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนการเล่นในสถานการณ์ ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นในสถานการณ์นั้น ผู้สอนควรติดตาม อย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรม การเล่นของผู้เรียนและจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้การอภิปราย ควรมุ่งประเด็น ไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริง ฐานการเรียนรู้เป็นอย่างไรและอะไรเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อฐานการเรียนรู้ นั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนมักได้เรียนรู้ จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้ว การอภิปรายขยายต่อไปว่า เราควรจะให้ สถานการณ์นั้นคงอยู่ หรือ เปลี่ยนแปลงไปเป็น อย่งไร และจะอย่างไรจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ขึ้นได้ ฐานการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2525, น. 261-269) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ดังนี้

1. ครูพบนักเรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือสำหรับการค้นคว้า หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสารต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์ ครูชี้แจง แนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด ครูบอกรายชื่อหนังสือที่ใช้ในการอ้างอิง ภาพยนตร์ หรือบุคคลที่ เชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่ครูแนะนำ
3. ครูแนะนำวิธีการเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลองโดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อย่างสั้น ๆ และมอบบทบาทที่จะบอกบทบาทเพียง 3-4 ประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุปนิสัยของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอ สั้นๆ

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และให้ผู้ที่ได้รับอาสาแสดงบทบาทเลื่อกบทบาทแล้วแยกย้ายไปฝึกซ้อมเพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างสมจริง

5. ให้นักเรียนดูการแสดงบทบาท และสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ข้อคิดเห็นโดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล มาประกอบการตัดสินใจและร่วมกันทำข้อสรุป

6. ครูและนักเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุในฐานการเรียนรู้ เพื่อนำมาอภิปรายอันจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมยิ่งขึ้น จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน จะเห็นได้ว่าขั้นตอนในการสอนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ นั้น ครูผู้สอนต้องเตรียมการก่อนการสอนเป็นอย่างดี ต้องมีการวางแผนกิจกรรมและ เลือกสถานการณ์ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละระดับชั้น

Willis (1999, pp. 56-58) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ (Task-based Learning) ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) ขั้นตอนนี้คือ การแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ โดยผู้สอนจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ เช่น การระดม ความคิด การใช้รูปภาพ ฯลฯ อาจเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ แต่ยังไม่ควรสอน โครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติขั้นตอนนี้ ตัวอย่างกิจกรรมเช่น การคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มกลุ่มออกผู้สอน ควรให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน และถ่างงานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับข้อความให้ผู้เรียน ทบทวนทำความเข้าใจเสียก่อน

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (Task Cycle)

2.1 งานปฏิบัติ (Task) ผู้เรียนสามารถทำงานปฏิบัติเป็นงานคู่ (Pair Work) หรือ งานกลุ่ม (Group Work) พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อแสดงความคิดเห็น ผู้สอนเดินรอบ ๆ ห้องและสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน พร้อมทั้งกระตุ้นผู้เรียนให้พยายามใช้ภาษาเป้าหมาย ในการสื่อสาร โดยผู้สอนช่วยผู้เรียน กรณีที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น ผู้เรียนต้องการพูดอะไร แต่จะไม่แทรกเพื่อแก้ไขรูปแบบภาษาที่ไม่ถูกต้องเน้นการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์ที่เฉพาะหน้า และสร้างความมั่นใจกับผู้เรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่ม

2.2 การวางแผน (Planning) การวางแผนเป็นการเตรียมการสำหรับการรายงานผล ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อไปผู้เรียนจะรายงานให้เพื่อนทั้งห้องรับทราบเรื่องการทำงานปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร และได้ชิ้นงานหรือผลงานอะไร ผู้เรียนเขียนฉบับร่างพร้อมทั้งฝึกซ้อมว่าจะต้องเขียนหรือพูดอะไร ผู้สอนควรเดินไปรอบ ๆ ห้องเรียน เพื่อแนะนำผู้เรียนทางด้านภาษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียน สามารถถามคำถามกับผู้สอนเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ ซึ่งการวางแผนการรายงานนั้นเป็นรูปการเขียน ผู้สอนสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนแก้ไข โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ ในขั้นการวางแผน ควรเน้น เรื่องความชัดเจน การเรียบเรียงและความถูกต้องของข้อมูล

2.3 การรายงาน (Report) โดยผู้สอนสุ่มถามผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่ม โดยให้รายงาน สรุปแก่เพื่อนทั้งห้องเพื่อให้ทุกคนสามารถเปรียบเทียบผลที่ได้วิธีการอาจเป็นรูปแบบการรายงาน ของผู้เรียน 1-2 กลุ่ม ให้กลุ่มอื่นเปิดโอกาสแสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่าง ๆ พร้อมทั้งกำชับให้ผู้เรียนจดบันทึกในระหว่างที่เพื่อนรายงานด้วย ผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน บางครั้งอาจปรับภาษาใหม่ในภายหลัง แต่ไม่ควรแก้ไขหน้าห้องเรียนขณะที่ผู้เรียนรายงาน

3. ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Language Focus)

3.1 การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษา ให้ผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษากับเพื่อน ๆ ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือขณะที่ผู้เรียน ร่วมกันทำงาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามได้ จากนั้นผู้สอนทบทวนการวิเคราะห์ของผู้เรียนอีกครั้งบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนคัดลอกลงในสมุด

3.2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา และสรุป โครงสร้าง ทางภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

เมื่อผู้เรียนทำงานปฏิบัติแต่ละครั้งเสร็จสิ้น ผู้สอนอาจเลือกทำการติดตามผล (Follow-up) โดยผู้เรียนควรฝึกใช้ภาษาที่เหมือนหรือคล้ายกับงานปฏิบัติทางการพูดซ้ำอีกครั้ง หนึ่ง แต่ควรเปลี่ยนจากคู่เดิมหรือกลุ่มเดิม และให้ผู้เรียนได้อภิปรายถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการทำงาน ปฏิบัติว่าเป็นอย่างไรบ้างและอะไรที่ผู้เรียนจะนำไปทำต่อไป หรือเขียนบันทึกประจำวันเพื่อให้ผู้สอน อ่านทีหลัง

Willis (1999) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การจัดทำรายการ (Listing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองด้วยวิธีที่เกี่ยวกับการรวบรวมความคิดและการค้นหาความจริง
2. การเรียงลำดับและแยกประเภท (Ordering and Sorting) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและแยกประเภทหัวข้อต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกันแต่แหล่งที่มาต่างกันเพื่อจะรวบรวมเนื้อหาส่วนที่ต่างและคล้ายกันออกได้
4. การแก้ปัญหา (Problem Solving) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผลพร้อมทั้งให้ผู้เรียนพยายามแก้ไขปัญหาให้บรรลุผล
5. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing Personal Experience) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ใกล้เคียงบริบทในชีวิตประจำวัน

6. งานที่สร้างสรรค์ (Creative task) หรือ เรียกว่าโครงงาน คือให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งบางครั้งผู้เรียนอาจจะต้องออกไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน การร่วมมือกันทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ ก็จะมีทักษะการจัดการและทำงานร่วมกัน

Nunan (2005) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การถาม-ตอบ (Questions and answers) กิจกรรมนี้ตั้งอยู่บนแนวความคิด การแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบของภาษาโดยมีหัวข้อให้ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ด้วภาษาโครงสร้าง

2. การสนทนาหรือบทบาทสมมุติ (Dialogues and role plays) มีตัวเลือก หรือ ทีม ให้ผู้เรียนได้เลือกกว่าเขาจะสามารถทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายด้วยตนเองมากกว่าปฏิบัติตาม กิจกรรมที่มีให้อยู่แล้ว

3. กิจกรรมการจับคู่ (Matching Activities) ภาระงานคือการจับคู่ มีประโยชน์ให้ แล้วทำการจับคู่

4. กลยุทธ์การสื่อสาร (Communication Strategies) ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่นการย่อความ การยืมหรือสร้างคำ การใช้ท่าทางต่าง ๆ และการถามเพื่อหาผลการทำกิจกรรม

5. รูปภาพและการเล่นเรื่องผ่านภาพ (Pictures and picture stories) กิจกรรม การ สื่อสารต่าง ๆ สามารถใช้ภาพในการเรียนรู้ เช่น หาความแตกต่างในภาพ การทดสอบความจำ การ เรียงลำดับภาพ และการเล่าเรื่องจากภาพ

6. Puzzles and Problems มีรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นการทาย ความรู้ทั่วไป การบอกเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด จินตนาการในการให้เหตุผลต่าง ๆ

7. การอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussion and Decision) ให้ผู้เรียนได้เก็บ ข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลเพื่อที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ ในหัวข้อที่เรียน

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา โดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อการเรียนรู้อตามความสามารถของผู้เรียนผู้เรียนยังสามารถวางแผน การทำงานเป็นขั้นตอน แก้ไขปัญหาที่ เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบ และสามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละ ขั้นตอนมีการมุ่งเน้นการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้สร้างสถานการณ์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการปฏิบัติงาน กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่กำลังจะปฏิบัติ ขั้นตอนงานตามวงจรการปฏิบัติ

(Task Cycle) เป็นขั้นตอนของการปฏิบัติ และการนำเสนอ ผลการปฏิบัติ และขั้นตอนสุดท้าย คือ ขั้นตอนการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ของงานปฏิบัติ (Language Focus)

2.4.5 ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ คือ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้น ระหว่างการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง รูปแบบการใช้ภาษาทั่วไปค่อนข้างมุ่งเน้นที่รูปแบบเดียว จุดมุ่งหมายคือ การรวมทั้งสี่ทักษะและฝึกความคล่องแคล่วเพื่อความถูกต้อง มีนักวิชาการได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

Santajit (2555) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ (Task-based Learning) ว่าเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง ในขณะที่จุดมุ่งหมายของ PPP รูปแบบเป็นสิ่งที่นำไปจากความถูกต้องสู่ความคล่องแคล่ว จุดมุ่งหมายของ TBL คือการรวมทั้งสี่ทักษะและฝึกความคล่องแคล่วเพื่อความถูกต้องช่วงของภาระงานที่ใช้ได้ (อ่านตำรา ฟังตำราการแก้ปัญหา บทบาทละคร, แบบสอบถาม ฯลฯ) มีกิจกรรมที่หลากหลาย ในรูปแบบนี้ จะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

Willis (1996) and Frost (2005) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังนี้

1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
2. ผู้เรียนสนุกสนานมีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน
3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติทั้งฝึการ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่ประสบการณ์ใหม่ พบว่าน่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความรู้เดิม
5. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร สอดคล้องกับ สถานการณ์จริง

เรณู รื่นยุทธ (2554) กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรม มุ่งงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริงโดยภาษาที่เรียนมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มุ่งเน้น ความหมาย ในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง รวมทั้ง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาจากการที่ผู้เรียนทำงานปฏิบัติ ตามที่ครูผู้สอนกำหนด

สรวง ศรีแก้วทุม (2557) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ไว้ว่า การสอนแบบเน้นภาระงานเอื้อให้ผู้เรียนมีความชำนาญ เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สนับสนุนให้เกิด การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นความจำเป็นของสังคมที่จะต้องพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ตลอดชีวิต (Life Long Learner) ชิ้นงานที่กำหนดมีความสอดคล้อง สามารถนำไปใช้จริงในชีวิต ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนสนุกกับการเรียน เพราะได้มีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้วนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์ผลงาน ผู้เรียนเห็น ความก้าวหน้าหรือ ปัญหาด้วยตนเอง ควบคุมการท างานของตนเองได้ และผู้เรียนได้ฝึกความ รับผิดชอบ

ช่อทิพ วิริยะ (2555) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของภาระงานมีมากมาย เช่น ทำให้เกิดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว แล้วจึงนำเสนอภาระงานให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการ เรียนรู้จากการทำภาระงานและผลสะท้อนจากการท ภาระงาน

ชญาภรณ์ อีร์ชัยมงคลกุล (2561) กล่าวถึงประโยชน์และข้อดีของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ว่า

1. เป็นการเรียนรู้ที่สามารถประยุกต์ได้และเหมาะสมกับผู้เรียนทุกช่วงอายุและ ภูมิ หลังการเรียนรู้
2. ผู้เรียนจะเปิดรับและมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษามากขึ้น
3. ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ ภาษา คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่ผู้เรียนทราบแล้วมากกว่า ใช้ภาษาในบทเรียน
4. ผู้เรียนได้มีการ สื่อสารผ่านตัวภาษาอย่างมีความหมาย
5. ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบของภาษา รวมไปถึงโครงสร้างต่าง ๆ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความทะเยอทะยานในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติคือผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ ภาษาจริงระหว่างการปฏิบัติภาระงาน มุ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ชิ้นงานที่กำหนดต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริงสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของเนื้อหาที่เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน

2.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning)

2.5.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรมชุดการสอนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ เผซิณุ กิจระการ (2544, น. 44-51) จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$, $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง

$$1. E_1/E_2 = 80/80$$

1.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือคะแนนการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนโดยสถานการณ์จำลองและคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้คะแนนร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้ (ปิยะธิดา ปัญญา, 2564, น.53)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชั้นรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

1.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ประเมินคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนโดยสถานการณ์ จำลองและคะแนน

เฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบทักษะ การพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่นมีนักเรียน 47 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด 444 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน ถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือผลการทำแบบทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียน ทั้งหมด 47 คน ได้คะแนนร้อยละ 80

การหาประสิทธิภาพวิธีการหรือนวัตกรรมและคุณภาพเครื่องมือวัดผลวิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ สถานการณ์เป็นฐานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่ผู้จัดการเรียนรู้พัฒนาขึ้น ควรมีความถูกต้องด้านเนื้อหาที่เที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนภาษา ถ้อยคำ รูปภาพและขั้นตอนที่กำหนดขึ้น ควรเหมาะสมกับนักเรียนด้วย ซึ่งผู้จัดการเรียนรู้สามารถหาประสิทธิภาพของเครื่องมือได้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหรือใช้การวิเคราะห์คะแนน หรือจะใช้ทั้งสองวิธีก็ได้เช่นกัน ดังนี้ ตรวจสอบด้านเนื้อหาและรูปแบบของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ เช่น ผู้จัดการเรียนรู้ต้องการให้ผู้เรียนมีความคงทนทางการเรียนคณิตศาสตร์ จึงสร้างชุดฝึกทักษะการคิดคำนวณขึ้นผู้จัดการเรียนรู้ควรนำชุดฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 คนตรวจสอบ ถ้ามีความเห็นสอดคล้องกัน 2 หรือ 3 คน แสดงว่าเนื้อหาและรูปแบบมีความถูกต้องเที่ยงตรง และครอบคลุม

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือ ความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำใน ภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอสรุปได้ดังนี้

Morse (1955) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถ ถ่ายทอดความเครียดนี้มีผลต่อความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะทำให้ความไม่พอใจในการทำงานและความเครียดนี้มีผลต่อความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการ มาก จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีการตอบสนองความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไปความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

Strauss (1980) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาได้

Gillmer (1965) ได้ให้ความหมายไว้ว่าผลของเจตคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์กร องค์กรประกอบของแรงงาน และมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งความพึงพอใจนั้นได้แก่ ความรู้สึกมีความสำเร็จในผลงาน ความรู้สึกที่ได้รับการยกย่องนับถือ และความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

Morse (1955) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลดความตึงเครียดของพนักงานให้น้อยลง ถ้ามีความตึงเครียดมากก็จะเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ความตึงเครียดเป็นผลรวมจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อคราวใดความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้ความเครียดน้อยลง ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจ จากคำนิยามของ Morse ทำให้มีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความหมายไปในทิศทางที่คล้ายคลึงกัน โดยเน้นว่าความพึงพอใจเกิด จากการได้รับการตอบสนอง เช่น Hoy and Miskel กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่องาน ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับคุณค่าและความต้องการของบุคคลด้วย Dessler อธิบายความพึงพอใจว่าเป็น ระดับความรู้สึกต่องานเพื่อความต้องการที่สำคัญของเรา เช่น ความมีสุขภาพดี มีความมั่นคง มีความสมบูรณ์พูนสุข มีพวกพ้อง มีคนยกย่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการตอบสนองแล้วทำให้มีผลต่องาน

ประภารณ สุรปภา (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นระดับขั้นตอนความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบของคนที่มีลักษณะต่าง ๆ ของงานรวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมายการจัดระบบงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

คณิต ดวงหัสดี (2537) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความรู้สึกชอบ หรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานละองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้น ตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้น จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ

ในการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจนั้น โดยทั่วไปนิยมศึกษากันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานและมิติความพึงพอใจในการรับบริการในการศึกษาครั้งนี้เป็น การศึกษาในรูปแบบผู้รับบริการ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Oskamps (1984) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคล คาดหวังไว้
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง งานที่ได้ตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการ และการรับบริการในทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่

2.6.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Bemard (1968) ได้กล่าวถึง สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นบุคคลให้เกิดความพึงพอใจในงานไว้ 8 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ขดเซย หรือเป็นรางวัลที่เขาได้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานนั้นมาเป็นอย่างดี
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคลที่มีชีวิตอยู่ เป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เพราะสิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสนี้บุคลากรจะได้รับ แตกต่างกันไป เช่น เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษ เป็นต้น
3. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา หมายถึง สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน เครื่องมือการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกายในการทำงาน
4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานที่สนองความต้องการของบุคคลด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การได้มีโอกาสช่วยเหลือครอบครัวตนเองและผู้อื่น ทั้งได้แสดงความภักดีต่อหน่วยงาน
5. ความดึงดูดใจในสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ถ้าความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดีจะทำให้เกิดความผูกพันและความพอใจที่จะร่วมงานกับหน่วยงาน
6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล หมายถึง การปรับปรุง ตำแหน่งวิธีทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคลากร
7. โอกาสที่จะร่วมมือในการทำงาน หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในงานเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของหน่วยงาน มีความรู้สึกเท่าเทียมกันในหมู่ผู้ร่วมงานและมีกำลังใจในการปฏิบัติงาน
8. สภาพของการอยู่ร่วมกัน หมายถึง ความพอใจของบุคคลในด้านความมั่นคงในการทำงาน

Herzberg (1959) ได้ศึกษาทดลองเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานโดยการสัมภาษณ์วิศวกรในเมืองพิทส์เบิร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาทดลองสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้วิศวกรและนักบัญชีเกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานนั้นมีสององค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบกระตุ้น (Motivation Factors) หรือปัจจัยจูงใจ มีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของการงานโดยตรง เป็นสิ่งที่จูงใจบุคคลให้มีความตั้งใจในการทำงานและเกิดความพอใจในการทำงานปัจจัยนี้ได้แก่

1.1 ความสำเร็จของงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จ

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือไม่มาจากกลุ่มเพื่อน ผู้บังคับบัญชา หรือจากกลุ่มบุคคลอื่น

1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีของบุคคลที่มีต่อลักษณะของงาน

1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจรับผิดชอบอย่างเต็มที่

1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในสถานะหรือตำแหน่งของบุคลากรในองค์กร

2. องค์ประกอบค้ำจุน (Hygiene Factors) หรือปัจจัยค้ำจุน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานหรือส่วนประกอบของงาน ทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน กล่าวคือ หากขาดปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานแต่แม้ว่าจะมีปัจจัยเหล่านี้อยู่ก็ไม่อาจยืนยันได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติงาน ปัจจัยนี้ได้แก่

2.1 เงินเดือน หมายถึง ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในเงินเดือนหรืออัตราการเพิ่มเงินเดือน

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนอกจากจะหมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายตำแหน่งภายในองค์กรแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะหรือวิชาชีพของเขา ดังนั้นจึงหมายถึงการที่บุคคลได้รับสิ่งใหม่ ๆ ในการเพิ่มพูนทักษะที่จะช่วยเอื้อต่อวิชาชีพของเขา

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาจาที่ แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

2.4 สถานะของอาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานหรือสถานะที่เป็นองค์ประกอบทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกต่องาน เช่น การมีรถประจำตำแหน่ง เป็นต้น

2.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อพบปะกัน โดยกิริยาหรือวาจาแต่ มิได้รวมถึงการยอมรับนับถือ

2.6 นโยบายและการบริหารงานขององค์กร หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์กร-ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

2.7 สถานภาพการทำงาน ได้แก่ สถานภาพทางกายภาพที่เอื้อต่อความเป็นสุขในการทำงาน

2.8 ความเป็นส่วนตัว หมายถึง สถานการณ์ซึ่งลักษณะบางประการของงานส่งผลต่อชีวิตส่วนตัวในลักษณะของผลงานนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกอย่างไรอย่างหนึ่งต่องานของเขา

2.9 ความมั่นคงในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความมั่นคงของงาน ความมั่นคง ในองค์กร

2.10 วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความรู้ความสามารถผู้บังคับบัญชาในการ ดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหารงาน

สรุปได้ว่า ปัจจัยจูงใจเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ส่วนปัจจัยค้ำจุนจะเป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือรู้สึกไม่พอใจในการทำงานซึ่ง ทฤษฎีสององค์ประกอบของ Herzberg นี้เชื่อว่าการสนองความต้องการของมนุษย์แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1 หรือปัจจัยจูงใจที่สร้างความพึงพอใจ เป็นความต้องการ ชั้นสูงประกอบด้วย ลักษณะงานความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ การได้รับการยกย่องและ สถานภาพส่วน องค์ประกอบที่ 2 หรือปัจจัยค้ำจุน หรือองค์ประกอบที่สร้างความไม่พึงพอใจเป็นความต้องการชั้นต่ำ ประกอบด้วยสภาพการทำงาน การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นโยบายและการบริหารงาน ความมั่นคงในงานและเงินเดือนไม่เป็นการสร้างเสริมบุคคลให้ ปฏิบัติดีขึ้นแต่ต้องดำรงรักษาไว้เพื่อความพึงพอใจในขั้นสูงต่อไป

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

บวรจิต พลจันทร์ (2551) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนปากชมวิทยา อำเภอปากชม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเลยเขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 28 คน ได้มาโดย วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ (1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ฐานการเรียนรู้ เป็นฐานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.23/79.66 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 (2) ดัชนีประสิทธิผลของ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ฐานการเรียนรู้ เท่ากับ 0.66 แสดงว่า นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์การเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนรู้ภาษาไทยร้อยละ 66 (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา จันทาศรี (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาตร์สุคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือ การวิจัย คือ แผนจัดการการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติงานเป็นฐานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ปฏิบัติงานเป็นฐานการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานเป็นฐานการเรียนรู้ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานเป็นฐานการเรียนรู้ต่อความพึงพอใจในการอ่านเพื่อเพิ่มขยาย ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานเป็นฐานการเรียนรู้ต่อความคงทนในการเรียน และ ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน ผลการวิจัยปรากฏว่ารูปแบบการอ่านเน้นภาระงานเป็นฐานการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PANO MODEL มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะในการ ปฏิบัติงาน ระเบียบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน ซึ่งมีภาระงานเป็นฐานการเรียนรู้ในการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นก่อนปฏิบัติการ (2) ขั้นปฏิบัติ (3) ขั้นความรู้ ความจำ (4) ขั้นผลผลิต มีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 อยู่ในระดับดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับดีมาก คะแนนหลังเรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึง นักเรียนมีความคงทนในการเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบ PANO MODEL เป็นทางบวก

วรรณภา พงษ์นิ (2555) ได้ทำการศึกษาหัวข้อเรื่อง รูปแบบการสอนโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อปรับพฤติกรรมเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมื่อนครศรีธรรมราช โดยมีเป้าหมายหลักคือการปรับพฤติกรรมเรียนของนักเรียน ขณะเดียวกันก็ให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อดูแลช่วยเหลือกัน และเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และการปฏิบัติภาระงานเป็นฐานการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน คือ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากการปฏิบัติภาระงานเพื่อปรับพฤติกรรมเรียนให้นักเรียนมีแนวทางหรือวิธีเรียนที่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้เรียนรู้วิธีเรียน มีพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสม นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมายด้วยการลงมือ

ปฏิบัติจริงสามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษ นำความรู้ไปใช้สื่อสารหรือปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ด้วยความมั่นใจ และนักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการเรียนรู้ มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเรียนภาษาอังกฤษ

ช่อทิพ วิริยะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาโดยใช้ฐานการเรียนรู้เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนเป็นฐานการเรียนรู้ขั้นต้นแรกเน้นผลสำเร็จของงานมากกว่าตัวภาษาจึงเอื้อให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษของตนโดยไม่กลัวความล้มเหลว อีกทั้งง่ายต่อการเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเป็นฐานการเรียนรู้การสอนโดยใช้ฐานการเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษาธรรมศาสตร์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic English) หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันขณะที่ประเทศไทยก้าวสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558

จิราพร ประพัชรานนท์ (2556) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คน วัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษา เจตคติของนักเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ในระดับดี

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ทำการศึกษาในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา จำนวน 35 คน เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบประเมินการฟังแบบประเมินการพูดแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อฝึก ทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 90.27/94.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีดัชนี ประสิทธิภาพผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 33 ความพึงพอใจของนักเรียน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรม โดยฐานการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 18 คน โดยวิธีการสุ่ม

แบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า (1) ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้ โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (2) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 8 แผน ประสิทธิภาพ มีค่าเท่ากับ 78.86/77.96 (3) ผลการทดลองใช้กิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี มี 6 ขั้นตอนดังนี้ (3.1) ชำนาญบทเรียน (3.2) ชำนาญปฏิบัติ (3.3) ชำนาญแสดงสถานการณ์จำลอง (3.4) ชำนาญวิเคราะห์และอภิปรายผล (3.5) ชำนาญแสดงสถานการณ์จำลองครั้งที่ 2 และ (3.6) ชำนาญสรุปผลและประเมินผล (4) ผลการประเมิน พบว่า (4.1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 (4.2) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และ (4.3) นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้ในระดับมาก

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2560, น. 58) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ (Task-based Learning) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 1 สาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นปีศึกษาที่ 1 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรพบว่า (1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้สูง กว่าก่อนได้รับการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Newton (1995) ทำการศึกษาเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์แบบเกิดจากตัวผู้เรียนเองและการมีปฏิสัมพันธ์โดยใช้ฐานการเรียนรู้วิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนระดับผู้ใหญ่ โดยดูผลจากภาระงานการสื่อสาร 4 ชั้น มีการท าแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากใบงานทั้ง 4 ฉบับ ผลปรากฏว่า มีการใช้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การล้มเลิกที่จะเลือกใช้มีน้อยตอนทำแบบทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนไม่เพียงแต่เรียนรู้ความสำคัญของแต่ละคำ แต่ยังเรียนรู้ถึงความหมายของคำศัพท์แต่ละคำด้วย

Caruso (1996) ทำการศึกษาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างนักเรียนสาขาภาษาอังกฤษและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการพูดภาษาอังกฤษโดยประเมินจากการเขียนความเรียงโดยใช้ฐานการเรียนรู้ วิจัยชั้นนี้ศึกษาเกี่ยวกับระดับของความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยมี อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ 32 ท่าน และสอนการเขียนโดยเฉพาะ 30 ท่าน ทั้งสองสาขาถูกแบ่งเป็น กลุ่มย่อย ให้เขียนความเรียงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โดยการให้คะแนนตั้งแต่ 1-6 คะแนน อีก

กลุ่มให้ คะแนนเท่ากับ คือ ลักษณะของการเขียนเฉพาะ ให้คะแนนเรื่อง 6 คะแนน การใช้ภาษา 4 คะแนน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของกลุ่มสาขาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง อย่างมีนัยสำคัญ

Leonard (1997) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษา 3 ลักษณะความยากของระดับค่าของเด็กที่บกพร่องการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ จากสมมติฐานมีการอธิบายถึงความยาก ระดับค่าและไวยากรณ์ที่ เกิดขึ้นกับเด็กที่บกพร่องทางภาษาโดยเฉพาะ มีทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลวิจัยพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีปัญหาในระดับย่อย ๆ และระดับขยาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทำการวิจัยกับกลุ่มเด็กก่อนเกณฑ์ไม่ ค่อยได้ผลดีเท่าที่ควร มีการเสนอแนะให้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ระดับสูงกว่านี้ หรือสูงกว่าระดับก่อน เกณฑ์

Finch (2006) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเสริมทักษะโดยใช้ฐานการเรียนรู้กรณีศึกษา ผลสัมฤทธิ์ ในมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเป้าประสงค์จากหนังสือแบบเรียนผ่านรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ แบบเจาะจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือทำให้เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดมีความน่าสนใจ สนุกสำหรับ ผู้เรียน มีความหมายเข้าถึงได้ง่าย ผลการวิจัยพบว่า การแสดงออกทางด้านภาษาของผู้เรียนไปในทาง แบบมีข้อจำกัด ต้องมีสถานการณ์ คือ ต้องมีการสอบบังคับ ผู้เรียนถึงจะมีการตื่นตัว ซึ่งครูผู้สอนจะ กระตุ้น ผู้เรียนให้มีทัศนคติในทางบวกการด้านการศึกษามากขึ้นจากประเด็นย่อย ๆ ไปสู่ประเด็นหลักจาก การศึกษา จะเน้นผู้เรียนเป็นหลักแบบเสริมทักษะจากหนังสือแบบเรียนมีวิธีการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์กัน

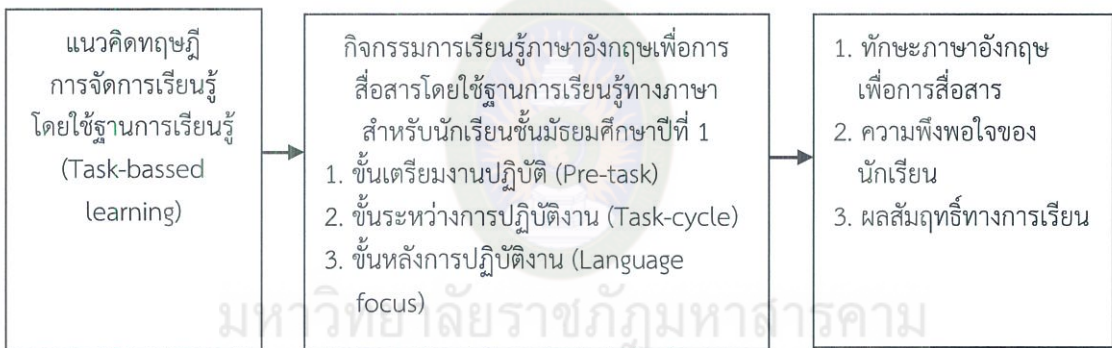
Mora (2011) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้โดยมีใบงานเพื่อ สนับสนุน การพัฒนาความฉลาดหลายด้าน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ การใช้ใบงานที่เน้นการสอน แบบภาระงาน เพื่อเป็นแบบฝึกเสริมทักษะจากหนังสือ Our World through English Student's Book 1 เพื่อที่จะ พัฒนาความฉลาดหลาย ๆ ด้านของนักเรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ทางภาษา โดยมี กลุ่มตัวอย่างคือ จำนวนนักเรียน 19 คน ในสาขาการศึกษาพื้นฐานโรงเรียน Cornelio Crespo Toral เป็นระยะเวลา 10 เดือน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้มีการพัฒนาและสร้างแรงจูงใจและข้อตระหนัก ในการมีทักษะ การเรียนรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้นหลังจากมีการใช้การเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่มีใบงาน ประกอบ

Thanh and Huan (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะคำศัพท์และแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ฐานการเรียนรู้วิจัยนี้ศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ฐานการเรียนรู้ สรุปรจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การสอนโดยใช้ฐานการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เผชิญ กับสภาพการณ์ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด การกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ช่วย ส่งเสริมในด้านการแสดงออกทำให้ผู้เรียนมีความกล้า ที่จะพูดภาษาอังกฤษออกมา อีกทั้งบรรยากาศใน ห้องเรียนจะเต็มไปด้วยความสนุกสนานและ ไม่ตึงเครียดซึ่งเป็นการจูงใจให้นักศึกษาที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ในการพัฒนาคำศัพท์ในวิทยาลัยชุมชนของเวียดนาม กลุ่มทดลองใช้เป็นการศึกษาผลกระทบของการ เรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนคำศัพท์ให้เด็ก การวิเคราะห์เชิงปริมาณมาจากแบบสอบถาม และการทดสอบคำศัพท์เกี่ยวกับความต้องการที่ อยากรจะเรียนประมาณ 12 สัปดาห์ การวิเคราะห์เชิง คุณภาพมาจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของ เด็กต่อการเรียนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์มีการพัฒนาหลังจาก การทดลอง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ในต่างประเทศดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีการพัฒนาและเกิดแรงจูงใจและตระหนักในการเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้นหลังจากมีการใช้การเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่มีใบงานประกอบการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้สร้างผู้เรียนได้หลากหลาย ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานการเรียนรู้ของ Jane Willis (1999) and Rod (2003) มาใช้ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ (1) Pre-task (2) Task-cycle และ (3) Language focus

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถนำเสนอเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระยะที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในระยะนี้เป็นการศึกษาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการศึกษาเอกสารงานวิจัย และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Document Analysis) จำนวน 12 เล่ม โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัยที่อยู่ในฐาน TCI ฐานที่ 1 และ 2 ไม่เกิน 7 ปีย้อนหลัง

1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อย่างน้อย 10 ปี สำเร็จการศึกษาวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลได้แก่

1.2.1 นายบวร ฉายถวิล วุฒิการศึกษา (ปร.ต.) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

1.2.2 นางดวงฤทัย รวาระรินทร์ วุฒิการศึกษา (ค.บ.) การสอนภาษาอังกฤษ (ค.ม.) การวิจัยและการวัดผลประเมินผล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครู ชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการวิจัยคุณภาพการศึกษา

1.2.3 นางพรเพ็ญ อำนวยศรี วุฒิการศึกษา (ค.บ.) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้

1.2.4 นายสุจิน อร์ชัย วุฒิการศึกษา (ศศ.บ.) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2.5 นางสาวอารยา สงกันหา วุฒิการศึกษา (ศศ.บ.) ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสัมภาษณ์เอกสาร

2.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

3. การสร้างเครื่องมือ

3.1 แบบสัมภาษณ์เอกสาร

3.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา

3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์เอกสารและกำหนดเนื้อหาการสัมภาษณ์ เอกสารจากหนังสือวิจัยทางการศึกษา (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 259-260) หนังสือการสร้างและ การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

3.1.3 สร้างแบบสัมภาษณ์เอกสาร (Checklist) เกี่ยวกับแนวทางการกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดประเด็นคำถามจากกรอบนิยามศัพท์

3.1.4 นำแบบสังเคราะห์เอกสาร ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถาม ขอบเขตเนื้อหาในเรื่องที่ศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.1.5 นำแบบสังเคราะห์เอกสาร ที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและเพิ่มเติมในส่วนที่มีความบกพร่อง

3.1.6 ทำการสังเคราะห์เอกสาร จำนวน 12 เล่ม โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัยที่อยู่ในฐาน TCI ฐานที่ 1 และ 2 ไม่เกิน 7 ปีย้อนหลัง

3.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์และกำหนดเนื้อหาการสัมภาษณ์จากหนังสือวิจัยทางการศึกษา (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 259-260) หนังสือการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

3.2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยประเด็นคำถามมาจากกรอบนิยามศัพท์ ซึ่งสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

3.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถาม ขอบเขตเนื้อหาในเรื่องที่ศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและเพิ่มเติมในส่วนที่มีความบกพร่อง

3.2.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากอาจารย์ที่ปรึกษา และเพิ่มเติมในส่วนที่มีความบกพร่อง

3.2.7 ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือของการวิจัย

4. การหาคุณภาพเครื่องมือ

การคุณภาพนำแบบสังเคราะห์เอกสารและแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถามและขอบเขตเนื้อหา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การสังเคราะห์เอกสาร จำนวน 12 เล่ม ตามประเด็น

5.2 ดำเนินการสัมภาษณ์กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปผลการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์เพื่อจัดทำกรอบการสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความถี่ และค่าร้อยละ

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในขณะนี้เป็นการนำเสนอสารสนเทศที่ได้จากระยะที่ 1 มาพัฒนากิจกรรมโดยผู้วิจัยทำการร่างกิจกรรมพัฒนาแผนการเรียนรู้สร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลผู้วิจัยได้ศึกษา 2 ส่วน ได้แก่

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.1.1 นางพรเพ็ญ อำนวยศรี วุฒิการศึกษา (ค.บ.) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.1.2 นายเทวิล ศรีสองเมือง วุฒิการศึกษา (ค.ม.) วิจัยและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยวัดผลและประเมินผล

1.1.3 อาจารย์ปานปั้น ปลั่งเจริญศรี วุฒิการศึกษา (ศศ.ม.) หลักสูตรและการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ

1.1.4 นางดวงฤทัย ราวะรินทร์ วุฒิการศึกษา (ค.บ.) การสอนภาษาอังกฤษ (ค.ม.) การวิจัย และการวัดผลประเมินผล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการวิจัยคุณภาพการศึกษา

1.1.5 นายบวร ฉายถวิล วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับการทดลองใช้ (Try Out) กิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน โรงเรียนโคกสีเมือง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.5 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. สร้างเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเอกสารที่เกี่ยวข้องทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และขอบเขตของเนื้อหาให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1.3 สร้างและออกเนื้อหาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเลือกมา 5 หน่วยการเรียนรู้หน่วยละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Asking about another's well-being

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Giving Directions

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Family

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Go Shopping With a Friend

3.1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถาม ขอบเขตเนื้อหาในเรื่องที่ศึกษาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและเพิ่มเติมในส่วนที่มีความบกพร่อง

3.1.6 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปเป็นเครื่องมือวิจัย

3.2 แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และขอบเขตของเนื้อหาให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วแบ่งเป็นเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.3 สร้างและออกเนื้อหาแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 3.1 วิธีการวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน	เกณฑ์ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	พูดเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	6	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา
2. ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางคำ ไม่สามารถปะติดปะต่อได้
	3	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน	เกณฑ์ระดับความสามารถ
2. ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility) (ต่อ)	4	เข้าใจเป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ
	5	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	6	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
3. ปริมาณการสื่อสาร (Amount of Communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นบางครั้ง
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	6	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
4. คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of Communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเป็น บางส่วน
	4	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้างเล็กน้อย
	5	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบ ทั้งหมด
	6	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

3.2.4 นำแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดิมตรวจสอบคุณลักษณะของแบบวัดทักษะในด้านความเหมาะสมของเนื้อหาและพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับสาระสำคัญและผลการเรียนรู้ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในแหล่งข้อมูลระยะที่ 1

3.2.4.1 การพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 269) ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้

3.2.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามนั้นกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสอดคล้อง 0.66-1.00

3.2.5 นำแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นไปปรับปรุงแก้ไขทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน โรงเรียนโคกสีเมืองเพราะเคยเรียนมาแล้ว แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกคัดเลือกข้อความที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.44-0.70 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.66 โดยวิธีของ เบรนเนน (Brenan's Index: B-Index) (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 306-307) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจให้คะแนนที่เชื่อถือได้ค่าเท่ากับ 85 และค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด (Reliability Coefficient) สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 288) ให้คะแนนที่เชื่อถือได้ค่าเท่ากับ 0.64

3.2.6 ปรับปรุงแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเอกสารที่เกี่ยวข้องของทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และขอบเขตของเนื้อหาให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วแบ่งเป็นเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.3 สร้างและออกเนื้อหาแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดิมตรวจสอบคุณลักษณะของแบบวัดทักษะในด้านความเหมาะสมของเนื้อหาและพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสาระสำคัญและผลการเรียนรู้

3.4.1 การพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 269) ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามนั้นกับจุดประสงค์ และผลการเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีความสอดคล้อง 0.66-1.00

3.4.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน โรงเรียนโคกสีเมืองเพราเคยเรียนมาแล้ว แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกคัดเลือกข้อความที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.44-0.70 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.66 โดยวิธีของ Brennan's (Index: B-Index) (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 306-307) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจให้คะแนนที่เชื่อถือได้ค่าเท่ากับ 85 และค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด (Reliability Coefficient) สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 288) ให้คะแนนที่เชื่อถือได้ค่าเท่ากับ 0.64

3.4.4 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.5.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.5.2 กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เนื้อหาที่จะวัด และเลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัด

3.5.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยสอบถามความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105-106)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.5.4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.5.5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับเครื่องมือวิจัยอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

3.5.6 ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความพึงพอใจที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

3.6 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.6.1 การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมแล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน โรงเรียนโคกสีเมืองที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาความเหมาะสมข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้

3.6.2 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

4.2 นำแบบประเมินคุณภาพและแผนการจัดการเรียนรู้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อปรับปรุงแก้ไข สรุปผลและพัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับเครื่องมือวิจัยอื่น ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 ด้วยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในระยะนี้เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้จากระยะที่ 2 มาใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ จำนวน 17 คน โดยใช้แบบวัดความทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดทักษะทางด้านการสื่อสารและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้แผนแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Test Design) โดยแบบแผนมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 แผนแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Test Design)

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
	E	O1	X	O2

3.1 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 5 หน่วย การเรียนรู้ จำนวน 50 ข้อ 30 คะแนน

3.3 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนเอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

3.4 ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 5 หน่วย การเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการวิเคราะห์หา t-test Dependent Samples

ระยะที่ 4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในระยะนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การหาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบสอบถาม

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการการสอนเอง โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

1.3.3 ทำการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.5.1.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ IOC (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 269) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาวิชาทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

ดังนี้

1.5.1.2 การหาค่าความยาก (Difficulty) (ไพศาล วรคำ, 2562 น. 298)

$$P = \frac{f}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ	P	แทน	ความยาก
	f	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนสอบทั้งหมด

1.5.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของเบรนนเนน B-Index (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 306-307)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \quad (3-3)$$

เมื่อ	B	แทน	อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	f_p, f_F	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (Pass) และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail) ตามลำดับ
	n_p, n_F	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

1.5.1.4 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีการของ โลเวทท์ (Lovett Method) ใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X - \sum X^2}{(K-1) \sum (X-C)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
	X	แทน	คะแนนรวมของผู้เข้าสอบแต่ละคน

1.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

1.5.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ปิยะธิดา ปัญญา, 2560, น. 51)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3-5)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	n	แทน	จำนวนนักเรียน หรือจำนวนคะแนน

1.5.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ปิยะธิดา ปัญญา, 2560, น. 65) ดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (3-6)$$

เมื่อ	S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X^2	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	$\sum X$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนนักเรียน หรือจำนวนคะแนน

1.5.2.3 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ใช้สูตรดังต่อไปนี้ (ปิยะธิดา ปัญญา, 2564, น. 53)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \quad (3-7)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

1.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมโดยรวมคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) นำมาวิเคราะห์คะแนนที่ได้ไปสรุปผลการจัดกิจกรรมวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) (ปิยะธิดา ปัญญา, 2560, น. 65) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad (3-9)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ
	D	แทน	ผลต่างของคะแนน
	n	แทน	จำนวนนักเรียน หรือจำนวนคะแนน
	\sum	แทน	ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จึงได้นำเสนอผลการวิจัยข้อมูล โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล
3. ผลการวิจัยข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย/ค่าเฉลี่ย
%	แทน	ร้อยละ
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E ₁	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียน
E ₂	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาคำพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3 ผลการวิจัยข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยได้จากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอน	วิธีการจัดการเรียนรู้	Willis (1996)	ศิรินันท์ เอื้อนโรตง (2560)	ทีศนา เต็มเมณี (2557)	วรรณพรณ เลิศวัตรภานต์ (2556)	จิราพร ประไพธราภรณ์ (2556)	ช่อทิพย์ วิริยะ (255)	วรรณภา พันธ์ (2555)	พะนอ สงวนแก้ว (2553)	จรรยา จันทาศรี (2553)	Thanh & Huan (2012)	Mora (2011)	NaZeminn (2007)	ความถี่
1. ขั้นตอนเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task)	1. มีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของงานปฏิบัติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1
	2. มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	✓	-	-	✓	-	2
	3. มีการคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก	✓	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	7
	4. มีการให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละฐานแก่ผู้เรียน	✓	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	-	6
	5. มีการทบทวนข้อความ หรือเนื้อหาประโยคที่เคยเรียนมาก่อน	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	7
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (Task-Cycle)	1. งานปฏิบัติ (Task)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	10
	1.1 ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	-	✓	-	✓	✓	8
	1.2 ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติ	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	-	✓	-	✓	-	7
	1.3 ครูผู้สอนมีการเดินรอบๆ ห้อง และสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน	✓	-	✓	✓	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	6
	1.4 ครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารระหว่างร่วมกิจกรรม	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	10

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ขั้นตอน	วิธีการจัดการเรียนรู้	Willis (1996)	ศิริพันธ์ เอื้อนโรตง (2560)	ทิตนา เข้มณี (2557)	วรพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556)	จิราพร ประพัฒน์ (2556)	ช่อทิพย์ วิริยะ (255)	วรรณภา พัชนี (2555)	พะยอม สวยแก้ว (2553)	จรรยา จันทาศรี (2553)	Thanh & Huan (2012)	Mora (2011)	NaZeminn (2007)	ความถี่
1.5	ครูผู้สอนมีการเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าแต่ละฐาน	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	✓	✓	8
1.6	ครูผู้สอนมีการสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการทำงานเป็นกลุ่ม	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	8
2.	วางแผน (Planning)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
2.1	มีการวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานและนำเสนอผลงาน	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	✓	-	8
2.2	ผู้เรียนเขียนฉบับร่าง พร้อมฝึกซ้อมการนำเสนอ	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	-	5
2.3	ครูผู้สอน แนะนำผู้เรียนทางด้านภาษาอังกฤษอย่างใกล้ชิด	✓	-	✓	-	✓	-	✓	-	✓	-	-	-	5
2.4	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับฐานนั้นๆ ได้เหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	10
2.5	ครูผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนแก้ไขงานโดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษได้	✓	-	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	✓	-	5
2.6	ครูผู้สอนเน้นความถูกต้อง การเรียบเรียงข้อมูลและความคมชัดของเนื้อหาที่น่าสนใจ	✓	-	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	✓	-	5

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ขั้นตอน	วิธีการจัดการเรียนรู้	Willis (1996)	ศิรินนท์ เอี่ยมไธสง (2560)	ทิศนา เข้มมณี (2557)	วรรณพรณ เลิศวัตรภานต์ (2556)	จิราพร ประพัทธ์ภานนท์ (2556)	ช่อทิพย์ วิริยะ (255)	วรรณภา พัทธี (2555)	พะนอ สวงแก้ว (2553)	จรรยา จันทาศรี (2553)	Thanh & Huan (2012)	Mora (2011)	NaZemina(2007)	ความถี่
3. การรายงาน (Report)		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
	3.1 สุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุป แก่เพื่อน ๆ ในห้องทราบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
	3.2 ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นและเติมเต็ม ส่วนต่างๆ ได้เหมาะสม	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	-	9
	3.3 ครูผู้สอนกำกับให้ผู้เรียนจด บันทึกในระหว่างที่เพื่อน รายงานด้วย	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	-	8
	3.4 ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ ชัดเจน ถูกต้อง	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	9
3. ชั้นหลังการ ปฏิบัติงาน (Language Focus)	1. การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	10
	1.1 ครูผู้สอนเตรียมรูปแบบ โครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียน	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	10
	1.2 ครูผู้สอนและผู้เรียนวิเคราะห์ โครงสร้างทางภาษา	✓	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	-	✓	✓	8
	1.3 ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือ ขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำงาน และทบทวนการวิเคราะห์ พร้อมคัดลอกลงในสมุด	✓	-	✓	-	-	✓	✓	-	-	✓	-	-	5
	2. การฝึกใช้ภาษา (Practice)		✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	10
	2.1 ครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ ภาษา		✓	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	9
	2.2 ครูผู้สอนร่วมกับนักเรียนสรุป โครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหา		✓	-	✓	-	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	8

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ขั้นตอน	วิธีการจัดการเรียนรู้	Willis (1996)	ศิรินนท์ เอื้อนโสมง (2560)	ทัศนีย์ เข้มมณี (2557)	วรรณพรณ เลิศวัตรภานต์ (2556)	จิราพร ประไพศรานนท์ (2556)	ช่อทิพย์ วิริยะ (255)	วรรณภา พิษนี (2555)	พะนอ สงวนแก้ว (2553)	จรรยา จันทาศรี (2553)	Thanh & Huan (2012)	Mora (2011)	NaZemina (2007)	ความถี่
3. การติดตามผล (Follow-up)		✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	-	✓	9
3.1 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไป		✓	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	8
3.2 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการทำงานว่าเป็นอย่างไรบ้าง		✓	✓	-	✓	-	-	-	-	✓	-	✓	-	5
3.3 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันที่ได้ปฏิบัติไป		✓	-	-	-	-	✓	✓	-	✓	-	-	✓	5

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาประกอบด้วย

1. ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้
 - 1.1 มีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของงานปฏิบัติ
 - 1.2 มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้
 - 1.3 มีการคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก
 - 1.4 มีการให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละฐานแก่ผู้เรียน
 - 1.5 มีการทบทวนข้อความ หรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้
 - 2.1 งานปฏิบัติ (Task)
 - 2.1.1 ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair work) งานกลุ่ม (Group Work) ได้
 - 2.1.2 ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติ
 - 2.1.3 ครูผู้สอนมีการเดินรอบๆห้อง และสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน
 - 2.1.4 ครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารระหว่างร่วม
 - 2.1.5 ครูผู้สอนมีการเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้า

กิจกรรม

แต่ละฐาน

2.1.6 ครูผู้สอนมีการสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการทำงานเป็นกลุ่ม

2.2 วางแผน (Planning)

2.2.1 มีการวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานและนำเสนอผลงาน

2.2.2 ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับฐานนั้น ๆ ได้

เหมาะสม

2.3 การรายงาน (Report)

2.3.1 สุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุปแก่เพื่อนๆในห้องทราบ

2.3.2 ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเติมเต็มส่วนต่าง ๆ

ได้เหมาะสม

2.3.3 ครูผู้สอนกำกับให้ผู้เรียนจดบันทึกในระหว่างที่เพื่อนรายงานด้วย

2.3.4 ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ชัดเจน

ถูกต้อง

3. ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)

3.1.1 ครูผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียน

3.1.2 ครูผู้สอนและผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา

3.2 การฝึกใช้ภาษา (Practice)

3.2.1 ครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา

3.2.2 ครูผู้สอนร่วมกับนักเรียนสรุปโครงสร้างทางภาษาชัดเจนเข้าใจตามเนื้อหา

3.3 การติดตามผล (Follow-up)

3.3.1 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไป

2. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์เอกสารการดำเนินการศึกษาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยมีผลการสัมภาษณ์โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้	4	80
1.1 มีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของงานปฏิบัติ		
1.2 มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้		
1.3 มีการคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก		
1.4 มีการให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละฐานแก่ผู้เรียน		
1.5 มีการทบทวนข้อความ หรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน		
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้	5	100
2.1 งานปฏิบัติ (Task)		
2.1.1 ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้		
2.1.2 ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติ		
2.1.3 ครูผู้สอนมีการเดินรอบๆห้อง และสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน		
2.1.4 ครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารระหว่าง ร่วมกิจกรรม		
2.1.5 ครูผู้สอนมีการเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์ เฉพาะหน้าแต่ละฐาน		
2.1.6 ครูผู้สอนมีการสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการทำงานเป็นกลุ่ม		

(ต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
2.2 วางแผน (Planning) <ul style="list-style-type: none"> 2.2.1 มีการวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานและนำเสนอผลงาน 2.2.2 ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับฐานนั้นๆ ได้เหมาะสม 2.3 การรายงาน (Report) <ul style="list-style-type: none"> 2.3.1 สุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุปแก่เพื่อนๆในห้องทราบ 2.3.2 ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเติมเต็มส่วนต่าง ๆ ได้เหมาะสม 2.3.3 ครูผู้สอนกำกับให้ผู้เรียนจดบันทึกในระหว่างที่เพื่อนรายงานด้วย 2.3.4 ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ชัดเจน ถูกต้อง 		
3. ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus)มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> 3.1 การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) <ul style="list-style-type: none"> 3.1.1 ครูผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียน 3.1.2 ครูผู้สอนและผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา 3.2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) <ul style="list-style-type: none"> 3.2.1 ครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษา 3.2.2 ครูผู้สอนร่วมกับนักเรียนสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหา 3.3 การติดตามผล (Follow-up) <ul style="list-style-type: none"> 3.3.1 ครูผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติ 	5	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแนวทางการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 80-100 โดยมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ (1) ชั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) ควรมีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม มุ่งเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้ คัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออกให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละฐานแก่ผู้เรียนที่เหมาะสมและทบทวนข้อความหรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน (2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) ควรมียุทธวิธีจัดกิจกรรม

คือ (2.1) งานปฏิบัติ (Task) โดยให้ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้เปิดโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าแต่ละฐาน (2.2) วางแผน (Planning) โดยมีการวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานและนำเสนอผลงาน (2.3) การรายงาน (Report) โดยการสุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุปลงแก่เพื่อน ๆ ในห้องทราบและครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ชัดเจน ถูกต้องและ (3) ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) ควรมีวิธีการจัดกิจกรรม คือ (3.1) การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยครูผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างและวิเคราะห์ทางภาษาให้ผู้เรียน (3.2) การฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษาร่วมนักเรียนสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหาและ (3.3) การติดตามผล (Follow-up) โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไปให้มากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ผลจากการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวทางการพัฒนาในระยะที่ 1 ตามแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสม ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านความเหมาะสม

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้										ระดับความเหมาะสม		แปลผล
	1		2		3		4		5		รวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ชื่อเรื่อง	4.54	0.32	4.62	0.31	4.61	0.43	4.44	0.35	4.58	0.61	4.56	0.40	มากที่สุด
2. จุดประสงค์													
2.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหา	4.54	0.48	4.80	0.64	4.40	0.64	4.66	0.34	4.65	0.48	4.61	0.52	มากที่สุด
2.2 พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติ	4.66	0.52	4.56	0.42	4.54	0.32	4.72	0.52	4.64	0.31	4.62	0.42	มากที่สุด
2.3 จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.68	4.24	0.32	4.60	0.52	4.64	0.44	4.54	0.48	4.52	0.49	มากที่สุด
รวม	4.60	0.56	4.53	0.46	4.51	0.49	4.67	0.43	4.61	0.42	4.58	0.48	มากที่สุด
3. เนื้อหา													
3.1 เนื้อหามีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนสัมพันธ์กัน	4.44	0.38	4.50	0.48	4.49	0.56	4.48	0.38	4.64	0.28	4.51	0.41	มากที่สุด
3.2 เนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	4.56	0.38	4.56	0.32	4.58	0.33	4.60	0.38	4.54	0.54	4.57	0.39	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.62	0.42	4.64	0.52	4.65	0.46	4.72	0.40	4.56	0.45	4.64	0.45	มากที่สุด
3.4 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับเวลา	4.45	0.48	4.54	0.44	4.48	0.43	4.49	0.48	4.46	0.31	4.48	0.43	มาก
รวม	4.52	0.42	4.56	0.44	4.55	0.45	4.57	0.41	4.55	0.40	4.55	0.42	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้										ระดับความเหมาะสม		แปลผล	
	1		2		3		4		5		รวม			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
4. กิจกรรมการเรียนรู้														
4.1 กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ จุดประสงค์เนื้อหา	4.68	0.35	4.60	0.18	4.59	0.52	4.58	0.36	4.65	0.58	4.62	0.40	มาก ที่สุด	
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้ หลากหลายและ ปฏิบัติได้จริง	4.66	0.28	4.64	0.37	4.68	0.33	4.60	0.58	4.62	0.34	4.64	0.38	มาก ที่สุด	
4.3 กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมทักษะการ สื่อสารของผู้เรียน	4.78	0.45	4.68	0.53	4.64	0.44	4.72	0.40	4.58	0.45	4.68	0.45	มาก ที่สุด	
4.4 กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้จากการ ปฏิบัติ	4.56	0.44	4.54	0.47	4.62	0.42	4.60	0.38	4.56	0.52	4.58	0.45	มาก ที่สุด	
รวม	4.67	0.38	4.62	0.39	4.63	0.43	4.63	0.43	4.60	0.47	4.63	0.42	มาก ที่สุด	
5. การวัดผลประเมินผล														
5.1 การวัดและ ประเมินผล สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	4.55	0.32	4.52	0.48	4.59	0.46	4.48	0.54	4.64	0.46	4.56	0.45	มาก ที่สุด	
5.2 การวัดและ ประเมินผล สอดคล้องกับ พฤติกรรมที่ กำหนดไว้ ประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.46	4.60	0.32	4.68	0.36	4.68	0.60	4.62	0.44	4.65	0.44	มาก ที่สุด	
5.3 เกณฑ์การวัดและ ประเมินผล สอดคล้องกับระดับ ความสามารถของ ผู้เรียน	4.68	0.45	4.68	0.52	4.64	0.46	4.72	0.40	4.76	0.45	4.70	0.46	มาก ที่สุด	

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้										ระดับความเหมาะสม		แปลผล
	1		2		3		4		5		รวม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	4.58	0.32	4.56	0.44	4.64	0.52	4.59	0.48	4.66	0.46	4.61	0.44	มากที่สุด
รวม	4.62	0.39	4.59	0.44	4.64	0.45	4.62	0.51	4.67	0.45	4.63	0.45	มากที่สุด
6. ระยะเวลา													
6.1 ความเหมาะสมของระยะเวลาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.58	0.34	4.52	0.41	4.41	0.38	4.64	0.35	4.58	0.52	4.55	0.40	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยทั้งหมดกิจกรรม	4.59	0.41	4.57	0.41	4.56	0.44	4.60	0.41	4.60	0.48	4.58	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านความเหมาะสมพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นส่วนประกอบแล้วพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และ 0.42 ตามลำดับ รองลงมาคือจุดประสงค์การเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เนื้อหาและระยะเวลา คือเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 และ 0.40 ตามลำดับ

2. ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E ₁)	17	50	42.53	85.06
ด้านผลลัพธ์ (E ₂)	17	30	28.29	93.99

ประสิทธิภาพของกิจกรรม (E₁/E₂) เท่ากับ 85.06/93.99

จากตารางที่ 4.4 ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.06/93.99 ดังนั้นสรุปได้ว่า การเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนจากคะแนนแบบทดสอบ

ผลการทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	17	30	17.88	2.14	15.56	.000*
หลังเรียน	17	30	20.47	1.66		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนจากการวัดทักษะการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task)			
1.1 ครูแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของงานปฏิบัติ	4.50	0.45	มากที่สุด
1.2 ครูเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้	4.62	0.34	มากที่สุด
1.3 ครูคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก	4.56	0.36	มากที่สุด
1.4 ครูให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละฐานแก่ผู้เรียน	4.40	0.45	มาก
1.5 ครูทบทวนข้อความ หรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน	4.54	0.48	มากที่สุด
รวม	4.52	0.42	มากที่สุด
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle)			
2.1 ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้	4.66	0.54	มากที่สุด
2.2 ครูเปิดโอกาสโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติ	4.68	0.55	มากที่สุด
2.3 ครูสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน	4.54	0.53	มากที่สุด
2.4 ครูกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารระหว่าง ร่วมกิจกรรม	4.66	0.55	มากที่สุด
2.5 ครูเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้า แต่ละฐาน	4.68	0.32	มากที่สุด
2.6 ครูสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการทำงานเป็นกลุ่ม	4.58	0.45	มากที่สุด
2.7 ครูวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานและนำเสนอผลงาน	4.55	0.44	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.8 ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับฐานนั้นๆ ได้เหมาะสม	4.66	0.46	มากที่สุด
2.9 ครูสุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุปแก่เพื่อนๆในห้องทราบ	4.72	0.48	มากที่สุด
2.10 ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเติมเต็มส่วนต่างๆ ได้เหมาะสม	4.58	0.44	มากที่สุด
2.11 ครูกำกับให้ผู้เรียนจดบันทึกในระหว่างที่เพื่อนรายงานด้วย	4.52	0.50	มากที่สุด
2.12 ครูเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนความเห็นที่ผู้เรียนรายงานได้ถูกต้อง	4.64	0.46	มากที่สุด
รวม	4.63	0.48	มากที่สุด
3. ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus)			
3.1 ครูเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียน	4.60	0.35	มากที่สุด
3.2 ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนส่วนร่วมวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา	4.66	0.44	มากที่สุด
3.3 ครูเปิดโอกาสทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษาสามารถปฏิบัติได้จริง	4.80	0.46	มากที่สุด
3.4 ครูเปิดโอกาสนักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปโครงสร้างภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหา	4.72	0.58	มากที่สุด
3.5 ครูเปิดโอกาสผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไป	4.58	0.55	มากที่สุด
รวม	4.68	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.61	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณารายชั้นตอน โดยเรียนจากมากไปน้อย ดังนี้ ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 รองลง ชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) เท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 และชั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จึงได้นำเสนอผลการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 แนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แนวทางการดำเนินการของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาควรมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน (1) ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) ควรมีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม มุ่งเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้คัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออกให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละฐานแก่ผู้เรียนที่เหมาะสมและทบทวนข้อความ หรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน (2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) ควรมีวิธีการจัดกิจกรรมคือ (2.1) งานปฏิบัติ (Task) โดยให้ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้เปิดโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าแต่ละฐาน (2.2) วางแผน (Planning) มีการวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานนำเสนอผลงาน (2.3) การรายงาน (Report) โดยการสุ่มถามผู้เรียน ให้นำรายงาน สรุปแก่เพื่อน ๆ ในห้องทราบและครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ชัดเจน ถูกต้องและ (3) ขั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) ควรมีวิธีการจัดกิจกรรม คือ (3.1) การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยครูผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างและวิเคราะห์ทางภาษาให้ผู้เรียน (3.2) การฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้

ภาษาร่วมกับนักเรียนสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหาและ (3.3) การติดตามผล (Follow-up) โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไปให้มากที่สุด

5.1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้พัฒนาขึ้นตามแนวทางการพัฒนาในระยะที่ 1 โดยการหาคุณภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมอยู่ในดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เนื้อหาและระยะเวลา และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.06/93.99 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนจากการวัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณารายชั้นตอน โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลง ชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) และชั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task)

5.2 อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

5.2.1 แนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญพบว่าแนวทางการดำเนินการของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาควรมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน (1) ชั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) ควรมีการแนะนำประเด็นสำคัญและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม มุ่งเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับแต่ละฐานการเรียนรู้คัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออกให้เวลาในการคิดวิธีการแต่ละ

ฐานแก่ผู้เรียนที่เหมาะสมและทบทวนข้อความ หรือเนื้อหา ประโยคที่เคยเรียนมาก่อน (2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) ควรมีวิธีการจัดกิจกรรม คือ (2.1) งานปฏิบัติ (Task) โดยให้ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group Work) ได้เปิดโอกาสได้ใช้ภาษาในการแสดงบทบาทสมมติ ครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียน ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและเน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าแต่ละฐาน (2.2) วางแผน (Planning) การวางแผนเตรียมการสำหรับการรายงานนำเสนอผลงาน (2.3) การรายงาน (Report) โดยการสุ่มถามผู้เรียน ให้รายงาน สรุปลงแก่เพื่อน ๆ ในห้องทราบและครูผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงานให้ชัดเจน ถูกต้องและ (3) ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus)ควรมีวิธีการจัดกิจกรรม คือ (3.1) การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) โดยครูผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างและวิเคราะห์ทางภาษาให้ผู้เรียน (3.2) การฝึกใช้ภาษา (Practice) โดยครูผู้สอนให้ทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษาร่วมกับนักเรียนสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน เข้าใจ ตามเนื้อหาและ (3.3) การติดตามผล (Follow-up) โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่คล้ายกับฐานการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไปให้มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนากิจกรรมที่ใช้ฐานการเรียนรู้จะต้องพัฒนาผู้เรียนและดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงมือปฏิบัติเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์ อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินันท์ เอื้อนไฮสงค์ (2560, น. 11-15) ได้ทำการศึกษาการเรียนรู้แบบฐานการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบฐานการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน (1) ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) (2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติ (Task Cycle) และ (3) ชั้นหลังการปฏิบัติ (Language Focus)

5.2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้พัฒนาขึ้นตามแนวทางการพัฒนาในระยะที่ 1 โดยการหาคุณภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมอยู่ในดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลรองลงมาคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เนื้อหาและระยะเวลา และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.06/93.99 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนากิจกรรมที่ใช้ฐานการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน

ให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่ง เรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (Participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยเนื้อหาของกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งเนื้อหาของกิจกรรมเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณพรพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้ฐานการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา พบว่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยฐานการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 90.27/94.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (Participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่าง เหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร ประพัชรานนท์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบฐานการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบฐานการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาที่พัฒนาขึ้นมีกิจกรรมที่เหมาะสมเป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ บทบาทของผู้เรียนนั้นดำเนินไปโดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของครูความสำเร็จหรือล้มเหลวจะเป็นผลมาจากการตัดสินใจของผู้เรียนเอง มีความสนุกสนานและพยายามเอาชนะการแข่งขันแต่ผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้อง

รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริงตรงที่ไม่มีคำตอบถูก อีกทั้งยังเป็น การส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม ทำให้นักเรียนความกล้าคิด กล้าแสดงออก และช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น การเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ทางด้านภาษาได้มากขึ้น ผู้เรียนได้เรียนรู้ วิธีการเรียน มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสังเกตเห็นได้ว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานยังช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้ตัวเองได้เข้าใจในบทเรียนเกี่ยวกับ ทักษะการพูดได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ทำการศึกษาใน หัวข้อเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยฐานการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ใน ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐานการเรียนรู้ ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอนควรศึกษาหลักการและขั้นตอนของการจัด กิจกรรมโดยละเอียด เพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลการเรียนรู้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

5.3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรศึกษาพื้นฐานและสร้าง การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนก่อนและนักเรียนมีทักษะให้มากที่สุด ควรมีการยก ย่องชมเชยผลงานของนักเรียนทุกคนเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและภาคภูมิใจในตนเองสามารถ เรียนรู้ได้อย่างมีความสุขต่อไป

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรมีการชี้แจง และนำเสนอขั้นตอนในการเรียนรู้ที่ถูกต้องและ ชัดเจน ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง และอาจแทรกเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องเพิ่มเติม เข้าไปได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรที่สามารถส่งเสริมทักษะการสื่อสารให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ได้ง่ายขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ฐาน การเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้เกิด การบูรณาการร่วมกับวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). *การวัดการวิเคราะห์การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือเสริมกรุงเทพ.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *บทเรียนสำเร็จรูปคู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แม็ค จำกัด.
- จกกล ทองโฉม. (2555). *ศัพท์เกี่ยวกับการประเมินผล*. สืบค้นจาก gotoknow.org.
- ชัยยา เปรมภักดี. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการ และการสอนตามคู่มือครู (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์. (2557). *การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. เพชรบุรี: วิทยาลัยอาชีพเพชรบุรี.
- ทิตนา แคมมณี (2557). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร พรหมโยธิน. (2550). *การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง "Safety at Work" โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาหลักสูตรและการสอน)*. อุดรดิตถ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- นพเก้าณ์ พัทลุง. (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2564). *สถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พิชิต ฤทธิจรุญ. (2547). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พวงมณี ดันติวงศ์. (2550). *ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว* (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เยาวลักษณ์ ลอยลิป. (2547). *ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร* (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรางคนา เคাঁอัน. (2560). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ระนอม สุรัสวดี. (2535). *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์. (2561). *รายงานผลการปฏิบัติงานโรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์*. กภาพสินธุ์: โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรสถานต่อที่ท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เสริมปัญญาไทย.
- สุพิน บุญช่วงศ์. (2538). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุमितรา อังวัฒนกุล. (2550). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบูรณ์ ตันยะ. (2545). *การประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมยศ แม่นแยม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด
- สิริอร วิชชาวุธ. (2554). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2533). *สมบัติพิพธ์ของการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิชัย สมนาม. (2548). *การสร้างศัพท์นุกรมคำศัพท์และสำนวน สำหรับผู้ประกอบการเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยธุรกิจ ระดับอุดมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Allwright, Richerd. (1978). *Discourse Analysis in Second Language*. Oxford: Longman.
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom*. Virginia: The Centre for Applied Linguistic.
- Byrne, D. (1986). *Teaching oral English*. London : Longman.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing: Theory and Practice*. Philadelphia: Center for Curriculum Development.
- Finocchiaro, M., and Bonomo, M. (1973). *The Foreign Language Learners: A Guide for Teachers*. New York: Regents.
- Gillmer, V. B. (1965). *Applied Psychology*. New York: Mc Graw– Hill. 254-255
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Herzberg, F., Mausner, B., Peterson, R. and Capwell, D. (1957). *Job attitudes: Review of research and opinion*. Pittsburg: Psychological Service of Pittsburg.
- Hough, B. and Duncan, K. (1970). *Teaching description and analysis*. Addison-Westlu.
- Janet, Hilsdon. (1991). *The Group Oral Exam Advantages and Limitations*. Review of ELT Language.
- Jones, Ken. (1982). *Simulation in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kolb AY, Kolb D. (2005). *Learning style and learning spaces: Enhancing experimental Learning in higher education*. Acad Manag Learn Edu J.
- Lave, J. (1991). *Situated learning: Legitimate peripheral participation*. Cambridge, England: Cambridge Univ. Press.
- Linder, Cathy. (1977). *Oral Communication Testing*. Illinois: National Textbook Company.
- Littlewood, William. (1983). *Communication Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Luoma, S. (2004). *Assessing speaking*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Morse, Nancy C. (1955). *Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan: University of Michiqan Press.

- Oller, John W. (1979). *English Testing at School*. London: Longman Group Ltd.
- Oskamps, S. (1984). *Applied Social Psychology*. Englewood Cliffs. New Jersey: PrenticeHall.
- Savignon, Sandra J., and Margie S Bern. (1997). *Initiatives in Communicative Language Teaching*. USA: Addison - Wesley Publishing Company, Inc.
- Taylor, A. (1986). *Communicating Fourth edition*. Prentice Hall: International.
- Valette, Rebecca M. and Renee S. Disick. (1972). *Modern Language Performance Objective and Individualization*. New York: Harcourt Brace Javanovich, Inc.
- Vygotsky LS. (1997). *Mind in society: Development of higher psychological processes*. Harvard University Press.
- Lave J, Wenger E. (1991). *Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, Jane. (1996). *A Framework for Task-based Learning*. Edinburgh: Longman.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือ

1. นางเพ็ญเพ็ญ เดชหามาตย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ สพม.24
2. นายเทวิล ศรีสองเมือง ผู้อำนวยการโรงเรียนแสงบาดาลบ้านบากวิทยา
สพป.กาฬสินธุ์ เขต 3
3. ดร.ยุพเทพ บุญยฤทธิ์รักษา ผู้อำนวยการโรงเรียนมณีอนุสรณ์ศึกษา
4. อาจารย์ปานปั่น ปลั่งเจริญศรี อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
5. นางดวงฤทัย รวาระรินทร์ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนขมิ้นราษฎร์สงเคราะห์
สพป.กาฬสินธุ์ เขต 1
6. ดร.บวร ฉายถวิล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ สพม.24
7. ดร.ปนัดดา สังข์ศรีแก้ว อาจารย์ประจำสาขาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
8. นางนันทิมา สุทธิประภา ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม สพม.24
9. นางสาวอารยา สงกันหา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม สพม.24

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พร้อมทั้งความถูกต้องของคำและภาษาที่ใช้และให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขให้ดีขึ้น โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ชื่อเรื่อง						
2. จุดประสงค์						
2.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหา						
2.2 พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ						
2.3 จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา						
3. เนื้อหา						
3.1 เนื้อหาองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน						
3.2 เนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้						
3.3 เนื้อหาเข้าใจง่าย และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
3.4 กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา						
4. กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ						
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง						
4.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน						
4.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง						

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
5. การวัดผลและประเมินผล						
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
5.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.3 เกณฑ์การประเมินผลสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน						
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล						
6. ระยะเวลา						
6.1 ความเหมาะสมของระยะเวลากับกิจกรรมการเรียนรู้						

ข้อเสนอแนะ

ด้านเนื้อหาสาระ

.....

.....

.....

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง.....ที่ทำงาน.....

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ประสบการณ์การทำงาน.....ปี

วันที่ให้สัมภาษณ์สถานที่ให้สัมภาษณ์.....

หมายเลขโทรศัพท์ หรือ อีเมลที่สามารถติดต่อได้.....

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์

1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ มีความหมายหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ระยะเวลาในการกิจกรรมการเรียนรู้ ควรใช้เวลาเท่าไรในแต่ละแผนการเรียนรู้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

3. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

4. เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....

5. กิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอน -3 ขั้นตอนมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....

6. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....

7. การวัดและประเมินผลในแต่ละแผนการเรียนรู้มีความเหมาะสมและครอบคลุมหรือไม่
อย่างไร

.....
.....
.....

8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

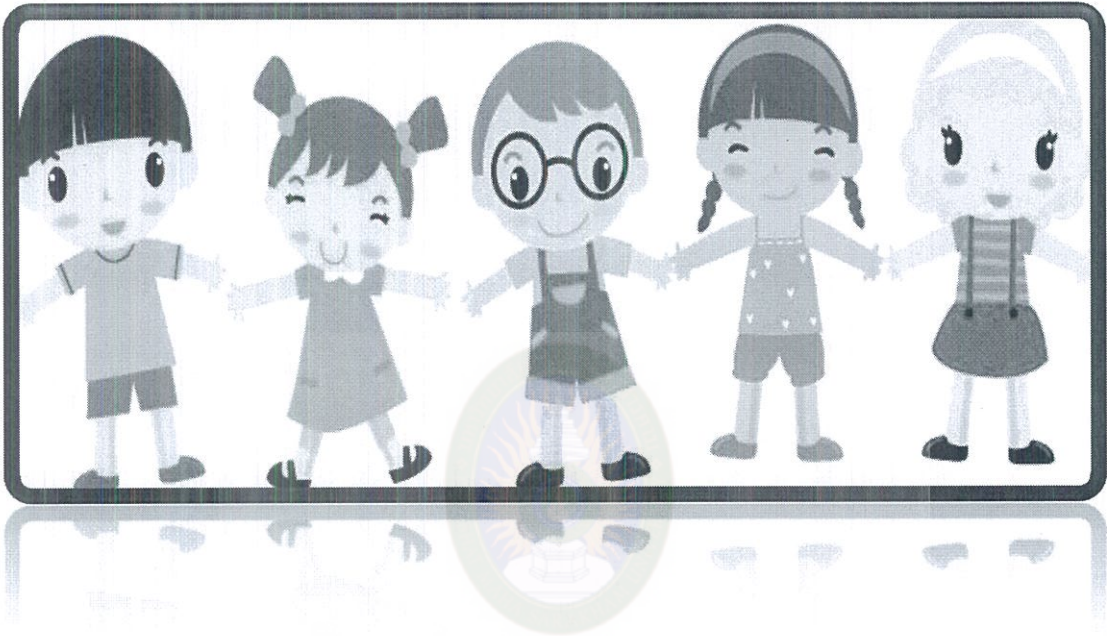
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัมภาษณ์

(.....)

...../...../.....

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสนทนาในชีวิตประจำวัน โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา

ดังนั้นผู้จัดทำจึงได้จัดทำชุดการสอนฝึกทักษะการฟัง พูด สื่อสาร เพื่อการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวนักเรียนซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยและพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ของตนเองนำมาบอกเล่าโต้ตอบ และสนทนาเป็นภาษาอังกฤษได้โดยใช้คำศัพท์อย่างง่ายที่นักเรียนมีพื้นฐานมาบ้างแล้วและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมเพื่อให้การสนทนานั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดกิจกรรมนี้สามารถให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษจากชีวิตประจำวันโดยสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องเหล่านั้นอยู่แล้ว ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารและบูรณาการความรู้ของตนเอง และผู้จัดทำได้ทำชุดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำชุดกิจกรรมเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นชุดกิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 5 หน่วยการเรียนรู้ แบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง ดังนี้

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Asking about another's well-being
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Giving Directions
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Family
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Go shopping with a friend

ภายในชุดกิจกรรมแต่ละชุดประกอบด้วย

1. คู่มือครู
2. คู่มือนักเรียน
3. ชุดกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ
4. แผนการจัดการเรียนการสอน
5. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้
6. แบบประเมินความสามารถในการสนทนา

การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

วิชาภาษาอังกฤษ (อ21201)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

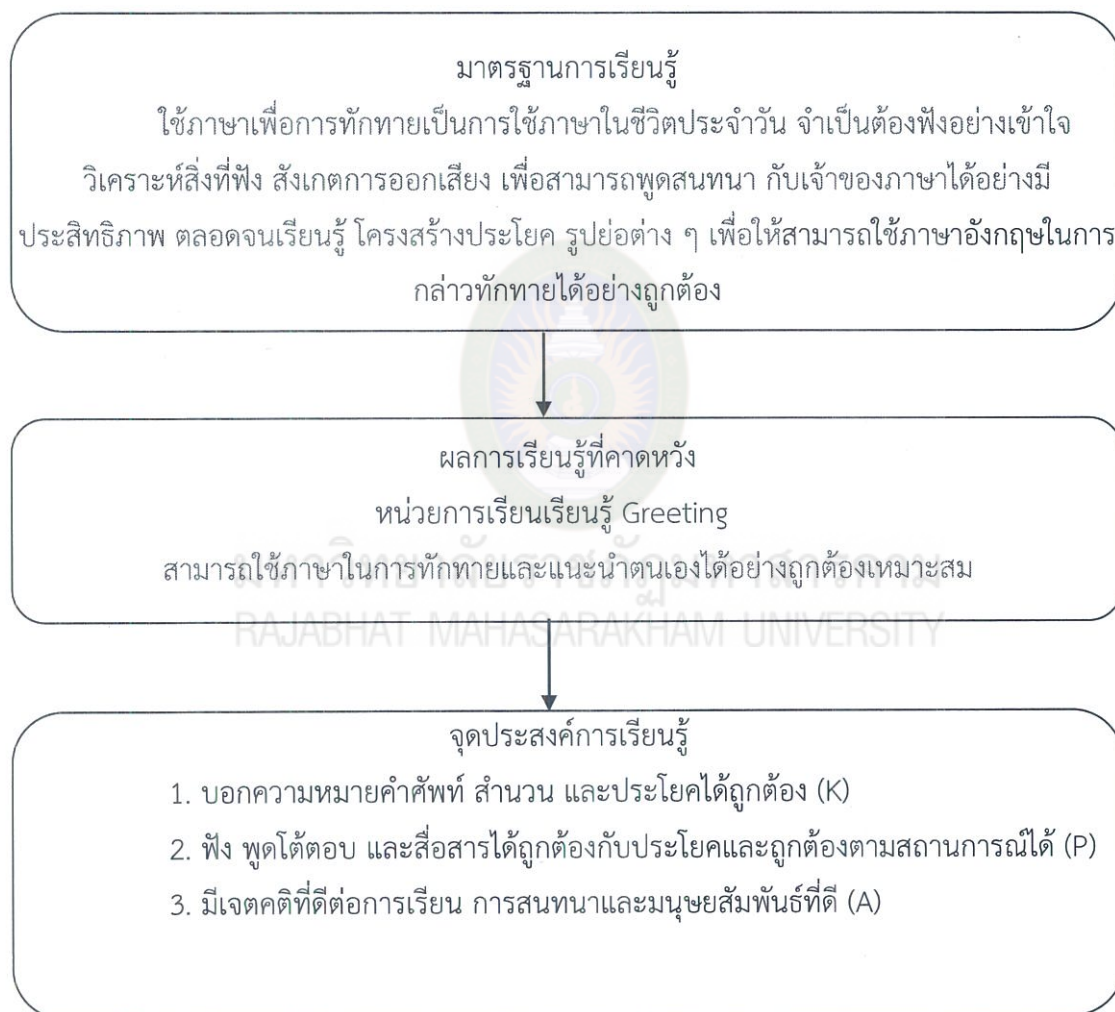
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 เวลา 80 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ย่อย	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
Greeting	ปฐมนิเทศชี้แจงการเรียนการสอนและทดสอบก่อนเรียน	ต.1.2, ม1/1	1	20
	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting a friend	ต.1.2, ม1/1	1	20
	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Greeting a teacher	ต.1.2, ม1/1	1	20
	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Greeting a new friend	ต.1.2, ม1/1	1	20
	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและประเมินผล	ต.1.2, ม1/1	1	20
	รวม			5

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในการดำเนินการทำชุดกิจกรรม เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง Greeting ผู้รายงานได้ออกแบบการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ และดำเนินการสร้างชุดกิจกรรม ดังนี้

คู่มือสำหรับครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting a friend

ประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้ใช้ ชุดกิจกรรม

1. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีเอกสารที่ครูต้องตรวจให้ครบดังนี้
 - 1.1 คู่มือครู จำนวน 1 ชุด
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน
 - 1.3 คู่มือนักเรียน จำนวน 1 ชุด
 - 1.4 บัตรกิจกรรม/คำสั่ง
 - 1.5 แบบฝึกชุดกิจกรรม
 - 1.6 แบบทดสอบหลังเรียน
2. สิ่งที่ต้องเตรียม
 - 2.1 บัตรภาพ
 - 2.2 บัตรคำศัพท์
 - 2.3 บัตรกิจกรรม, ตัวอย่างสถานการณ์ในการสื่อสาร
 - 2.4 คลิปเสียง คำศัพท์และประโยคจากชาวต่างชาติ (เจ้าของภาษา)
 - 2.5 ใบความรู้, ใบงาน
 - 2.6 แบบฝึกชุดกิจกรรม
 - 2.7 แบบทดสอบหลังเรียน
3. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมที่ 1 ดังนี้
 - 3.1 ศึกษาคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน
 - 3.3 ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนทุกชนิด ก่อนทำกิจกรรม
4. บทบาทครูผู้สอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task)

 - 4.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้าให้ครบตามรายการ
 - 4.2 จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่ม
 - 4.3 การจัดชั้นเรียนให้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยจัดนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 2 คน

4.4 ก่อนเริ่มกิจกรรมครูชี้แจงให้นักเรียนทราบบทบาทของผู้เรียนในการใช้ชุดกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle)

4.5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน

4.5.1 กิจกรรมรวมความคิด

4.5.2 กิจกรรมแสดงสถานการณ์จากการที่ให้ความรู้โดยบัตรคำและบัตรภาพ

4.5.3 กิจกรรมนำเสนอ

ขั้นการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ของงานปฏิบัติ (Language Focus)

4.6 ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรม

4.7 ร่วมเฉลยและตรวจคำตอบการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับนักเรียน

4.8 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

คู่มือนักเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting a friend

คำชี้แจง สำหรับนักเรียน

1. การเรียนชุดกิจกรรมนี้ใช้เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนรับซองเอกสารกิจกรรมจากครูดังนี้
 - 2.1 ซองคู่มือนักเรียน
 - 2.2 ซองบัตรกิจกรรม (สร้างสถานการณ์จากคำถามที่ครูสั่งและแนะนำ)
 - 2.3 ซองแบบฝึกชุดกิจกรรม
 - 2.4 แบบทดสอบหลังการเรียนชุดกิจกรรม
3. จุดมุ่งหมายของการเรียนเมื่อนักเรียนฝึกชุดกิจกรรมนี้แล้ว นักเรียนสามารถ
 - 3.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้
 - 3.2 สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ของโรงเรียนได้
 - 3.3 สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับสถานที่ในโรงเรียนได้
4. กิจกรรม ในชุดกิจกรรมนี้มีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 3 กิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 จับคู่บัตรภาพกับบัตรคำศัพท์สถานที่หรือสิ่งของในโรงเรียนให้ตรงกัน
จากนั้นครูให้ประโยคในการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องสถานที่หรือสิ่งของในโรงเรียน

กิจกรรมที่ 2 เรียงลำดับรูปประโยคให้เป็นบทสนทนาแล้วทำใบงานพร้อมที่จะPresent
5. บทบาทของนักเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นนำก่อนการปฏิบัติ (Pre-task)

 - 5.1 ก่อนเริ่มบทเรียน นักเรียนควรศึกษาคู่มือนักเรียนอย่างละเอียด
 - 5.2 ขณะที่เรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน
 - 5.2.1 ทำกิจกรรมขั้นนำพร้อมกับครูผู้สอน
 - 5.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ซึ่งประกอบด้วย คนเก่ง 1 คน
ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 2 คน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle)

 - 5.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรกิจกรรมโดยสมาชิกต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

กิจกรรม

 - 5.2.4 ร่วมกันคัดเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และเขียนตอบในบัตรกิจกรรมของตนเองตรวจคำตอบและแก้ไขให้ถูกต้อง

ชั้นการศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ของงานปฏิบัติ (Language Focus)

5.3 ขณะสรุปบทเรียนนักเรียนต้องทำกิจกรรมคือร่วมสรุปบทเรียนกับครูโดยตอบคำถามต่างๆ กลุ่มที่ตอบได้ จะได้รับคะแนน เป็นคะแนนของกลุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชุดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1

เรื่อง Greeting a friend

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกความหมายคำศัพท์ สำนวน และประโยคได้ถูกต้อง (K)
2. ฟัง พูดโต้ตอบ และสื่อสารได้ถูกต้องกับประโยคและถูกต้องตามสถานการณ์ได้ (P)
3. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสนทนาและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (A)

สื่อการเรียนรู้

1. สื่อบทสนทนาจาก MP, Clip หรือ เสียงชาวต่างชาติ โดยตรง
2. ใบความรู้
3. ใบงาน

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. แบบวัดความสามารถการสื่อสาร
2. แบบฝึกกิจกรรม
3. แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. ด้านความรู้ : เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบฝึก

9 - 10 คะแนน ดีมาก

7 - 8 คะแนน ดี

5 - 6 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

คะแนนที่ได้จาก ชุดแบบฝึก 2 ชุด ชุดละ 10 คะแนน

ชุดแรก มี จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน

ชุดที่สอง มี จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 0.5 คะแนน

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมายกากบาท ทับตัวอักษร X ทับตัวอักษร a, b, c, หรือ d หน้า คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว (10)

1.

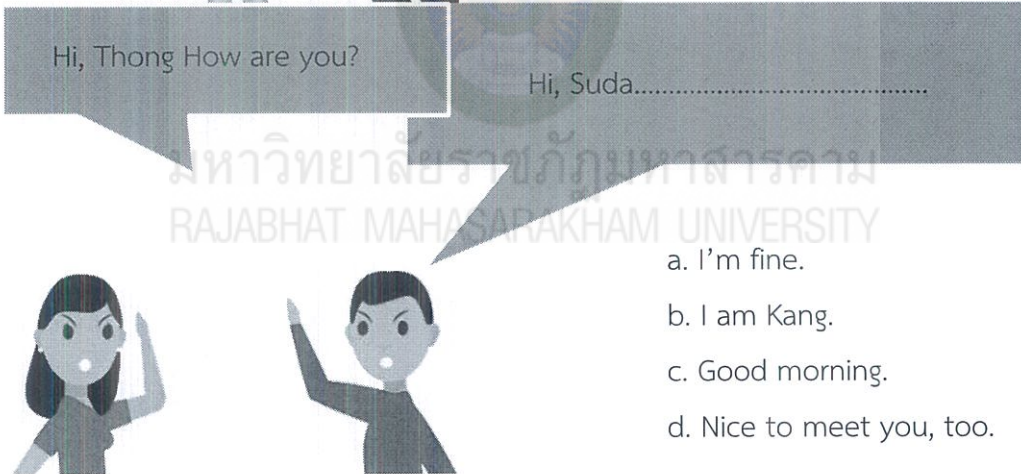

Hello, I am Sara.

.....

a. How are you?
 b. Hello, I am Mark.
 c. Good morning.
 d. Nice to meet you.

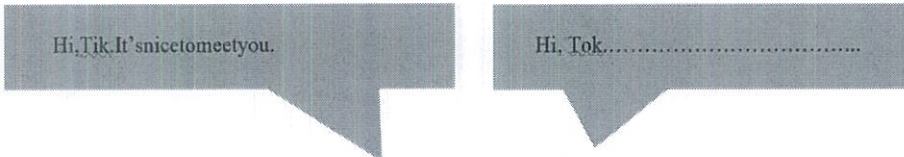
2.

Hi, Thong How are you?

Hi, Suda.....

a. I'm fine.
 b. I am Kang.
 c. Good morning.
 d. Nice to meet you, too.

Hi, Tik. It's nice to meet you.

Hi, Tok.....

- a. Hi, Tok,
 b. How are you?
 c. I'm very well.
 d. It's nice to meet you, too.

3.

4. June :.....

Helen : I'm Helen.

- a. Goodbye.
- b. Goodnight.
- c. What's your name?
- d. Where are you from?

5. Danal: Good afternoon, Noi. How are you?

Mena: Good afternoon, Dang. I'm fine., and you?

Danal: I'm very well. Thank you.

- a. Thank you.
- b. I'm happy.
- c. How are you?
- d. Glad to meet you.

6. Suchada: How old are you?

Leek :

- a. I'm nine years old.
- b. My name's Leek.
- c. Thank you very much.
- d. I came from Thailand.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

7.

Where are you from, Yoko?

.....
.....

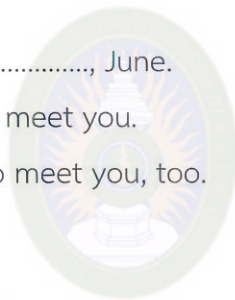

- a. I'm from Laos.
- b. I'm from Japan.
- c. I'm from Vietnam.
- d. I'm from Thailand.

จากข้อ 8-9 จงอ่านบทสนทนาข้างล่างนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

Pom :	8
Nok : Good morning.	
Pom : What is your name?	
Nok :	9

8. a. Hello.
 b. Good evening
 c. Good afternoon.
 d. Good morning
9. a. I am very well.
 b. I'm nine years old.
 c. Nice to meet you.
 d. My name is Nok.
10. Maree : Hello, Dada., June.
 Dada : Hello, June. It's nice to meet you.
 June : Hello, Dada. It's nice to meet you, too.
 a. I am Maree
 b. This is my friend.
 c. My name is Dada.
 d. What is your name?

ใบความรู้ที่ 1
Greetings
การทักทาย

Listen and Say (ฟังและพูด)

HOW ARE
YOU
TODAY?

1. คำทักทายทักทายทั่วไป

Hello...

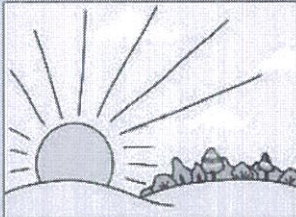

Hello - สวัสดี - ใช้ทักทายบุคคลทั่วไป

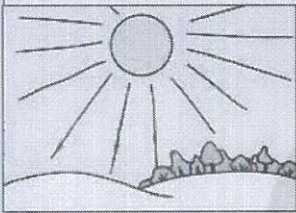

Hi - สวัสดี - ใช้ทักทายกับคนคุ้นเคย เพื่อนสนิท

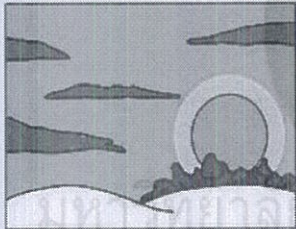
2. คำกล่าวทักทายในช่วงเวลาต่าง ๆ

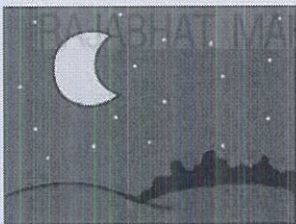
Good morning
สวัสดีตอนเช้า
ใช้ทักทายตั้งแต่เช้าถึงเที่ยงวัน

Good afternoon
สวัสดีตอนบ่าย
ใช้ทักทายตั้งแต่หลังเที่ยง ถึง 18.00 น.

Good evening
สวัสดีตอนเย็น
ใช้ทักทายตั้งแต่หลัง 18.00 น.
ไปจนถึงเที่ยงคืน

Goodnight
ราตรีสวัสดิ์
ใช้กล่าวในตอนกลางคืนหรือก่อนนอน

การตอบรับคำทักทาย

- Good morning → Good morning
- Good afternoon → Good afternoon
- Good evening → Good evening
- Goodnight → Goodnight

Good morning, Smith.

Good morning, Laura.

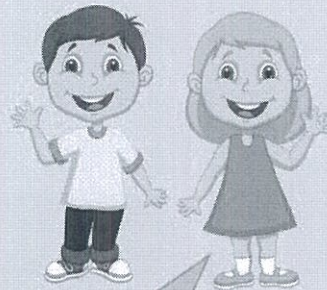

Good afternoon, Anna.

Good afternoon, Sam.

Good evening, Linda.

Good evening, Jack.

การสอบถามสุข -ทุกข์

สำนวนการถาม สบายดีไหม?

- How are you?
- How are you today?
- How are you this morning?
- How do you doing?

การตอบรับ : สบายดี

- I'm fine.
- I'm okay.
- I'm good.
- I'm very well.
- I'm great!

การตอบรับ : ไม่สบาย

- I'm not feeling well.
- I'm not feeling good.
- I'm not ok.

การบอกลา

- Bye.
- See you again.
- Goodbye.
- See you later.

Conversation: บทสนทนา

Hello, Prim. How are you?

I'm very well.
Thank you.

Hello, Pam. I'm fine.
Thank you, and you?

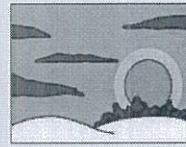

แบบฝึกหัดที่ 1 (Exercise 1)

Direction: Fill the missing letters and draw a line to match the pictures to the words.

จงเติมตัวอักษรที่หายไปแล้วโยงเส้นจับคู่ภาพและคำศัพท์ให้ถูกต้อง
(10 คะแนน)

1. G _ _ _ d m _ _ _ i _ _ g

2. _ _ _ _ d a _ t _ _ n _ _ _ n

3. Go _ _ _ e _ _ _ i _ _ g

4. G _ o _ _ n _ g _ _ _

5. G _ _ _ d _ _ y _ _

แบบฝึกหัดที่ 2 (Exercise 2)

Direction: Match the sentences in the column A with the suitable sentences in column B.

จับคู่ประโยคในคอลัมน์ A กับคอลัมน์ B ให้สัมพันธ์กัน (8 คะแนน)

A

- 1. Hello.
- 2. Good morning.
- 3. How are you?
- 4. Good afternoon.
- 5. Hi.
- 6. Good evening.
- 7. Goodbye.
- 8. Goodnight.

B

- A. Hi.
- B. Good morning.
- C. Goodnight.
- D. Goodbye.
- E. Hello.
- F. Good afternoon.
- G. I'm fine.
- H. Good evening.

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
RAJABHAT NAKHASARAJIT UNIVERSITY

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจงจงทำเครื่องหมายกากบาท ทับตัวอักษร X ทับตัวอักษร a, b, c, หรือ d หน้า คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว (10)

1.

Hello, I am Sara.

.....

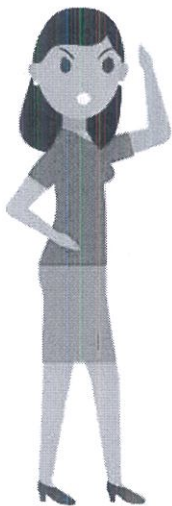
- e. How are you?
- f. Hello, I am Mark.
- g. Good morning.
- h. Nice to meet you.

2.

Hi, Thong How are you?

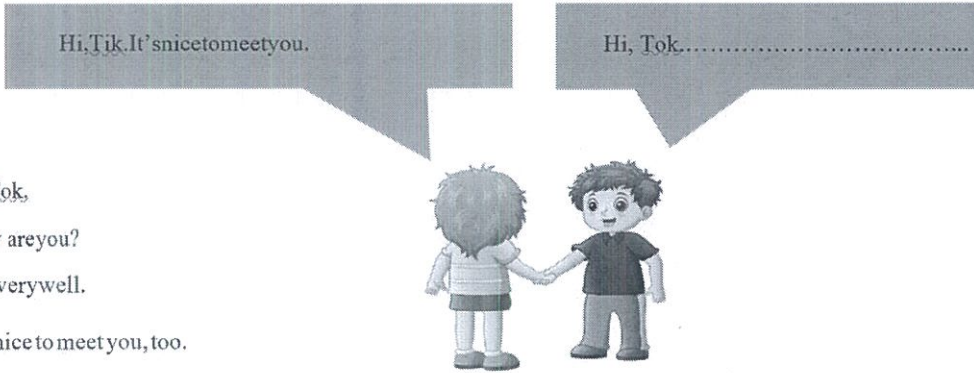
Hi, Suda.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

- a. I'm fine.
- b. I am Kang.
- c. Good morning.
- d. Nice to meet you, too.

3.

- a. Hi, Tok,
- b. How are you?
- c. I'm very well.
- d. It's nice to meet you, too.

4. June :

Helen : I'm Helen.

- a. Goodbye.
- b. Goodnight.
- c. What's your name?
- d. Where are you from?

5. Danal : Good afternoon, Noi. How are you?

Mena : Good afternoon, Dang. I'm fine., and you?

Danal : I'm very well. Thank you.

- a. Thank you.
- b. I'm happy.
- c. How are you?
- d. Glad to meet you.

6. Suchada : How old are you?

Leek :

- a. I'm nine years old.
- b. My name's Leek.
- c. Thank you very much.
- d. Came from Thailand.

Where are you from, Yoko?

.....
.....

- a. I'm from Laos.
- b. I'm from Japan.
- c. I'm from Vietnam.
- d. I'm from Thailand.

Pom : 8.....
 Nok : Good morning.
 Pom : What is your name?
 Nok : 9.....

- a. Hello.
 - b. Good evening
 - c. Good afternoon.
 - d. Good morning
-
- a. I am very well.
 - b. I'm nine years old.
 - c. Nice to meet you.
 - d. My name is Nok.

Maree : Hello, Dada., June.
 Dada : Hello, June. It's nice to meet you.
 June : Hello, Dada. It's nice to meet you, too.

10. a. I am Maree b. This is my friend.
 c. My name is Dada. d. What is your name?

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 (Exercise 1)

Direction: Fill the missing letters and draw a line to match the pictures to the words.

จงเติมตัวอักษรที่หายไปแล้วโยงเส้นจับคู่ภาพและคำศัพท์ให้ถูกต้อง
(10 คะแนน)

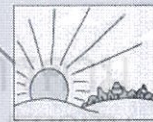
1. Good morning

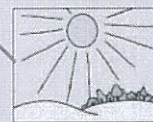
2. Good afternoon

3. Good evening

4. Goodnight

5. Goodbye

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2 (Exercise 2)

Direction: Match the sentences in the column A with the suitable sentences in column B.

จับคู่ประโยคในคอลัมน์ A กับคอลัมน์ B ให้สัมพันธ์กัน (8 คะแนน)

A

-A.... 1. Hello.
-B.... 2. Good morning.
-G.... 3. How are you?
-F.... 4. Good afternoon.
-E.... 5. Hi.
-H.... 6. Good evening.
-D.... 7. Goodbye.
-C.... 8. How do you do?

B

- A. Hi.
- B. Good morning.
- C. How do you do.
- D. Goodbye.
- E. Hello.
- F. Good afternoon.
- G. I'm fine.
- H. Good evening.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

ก่อนเรียน	หลังเรียน
1. a	1. b
2. c	2. a
3. a	3. d
4. d	4. b
5. c	5. c
6. a	6. d
7. b	7. a
8. b	8. c
9. b	9. c
10. c	10. b

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ชื่อเรื่อง						
2. จุดประสงค์						
2.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน ครบคลุมเนื้อหา						
2.2 พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ						
2.3 จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา						
3. เนื้อหา						
3.1 เนื้อหามุ่งองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน						
3.2 เนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้						
3.3 เนื้อหาเข้าใจง่าย และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
3.4 กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา						
4. กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ						
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง						
4.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน						

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
4.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ จากการปฏิบัติจริง						
5. การวัดผลและประเมินผล						
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
5.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.3 เกณฑ์การประเมินผลสอดคล้องกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน						
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล						
6. ระยะเวลา						
6.1 ความเหมาะสมของระยะเวลากับกิจกรรมการเรียนรู้						

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา
(Task–Base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1
เรื่อง Greeting

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ Greeting a friend

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เวลาทั้งหมด 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ต.1.2 ม.1/1 พูดเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

3. สาระสำคัญ

การเรียนรู้โดยการฝึกฝนทักษะการอ่าน การเขียน การใช้ภาษา โครงสร้างประโยคเพื่อการทักทาย เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันวิเคราะห์สิ่งที่ฟัง สังเกตการออกเสียงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อสามารถพูดสนทนา กับเจ้าของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเรียนรู้วัฒนธรรมทำให้ สื่อสารได้อย่างเหมาะสม และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 4.1 บอกความหมายคำศัพท์ สำนวน และประโยคได้ถูกต้อง (K)
- 4.2 ฟัง พูดโต้ตอบ และสื่อสารได้ถูกต้องกับประโยคและถูกต้องตามสถานการณ์ได้ (P)
- 4.3 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสนทนาและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 Content: Greeting a friend
- 5.2 Vocabulary: Hi, Hello, Name, My Name, Your Name, Her Name, His Name etc.

6. เนื้อหา

คำศัพท์

Greeting a friend

Hi Hello Name,

My Name Your Name Her Name His Name

ประโยค

A: What is your name ? B: My name is niya.

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติ (Pre-task)

ครูจำลองสถานการณ์แนะนำนักเรียนที่ย้ายมาใหม่ จำนวน 2 คน แล้วแนะนำตัวเองเป็นภาษาไทย ภาษาถิ่น และภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างดำเนินงานปฏิบัติ (Task Cycle)

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน โดยคณะเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อนเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในกลุ่ม โดยให้เลือกประธานและเลขานุการกลุ่มจากนั้นให้นักเรียนส่งตัวแทนมารับชุดกิจกรรม

2. ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามลำดับดังนี้

3.1 นักเรียนดูชื่อเพื่อน ในสมาชิกกลุ่มและชื่อสมมติจากบัตรชื่อที่ครูแจกให้

3.2 นักเรียนแนะนำตนเองตามชื่อที่ครู แจกให้ พร้อมพูดเป็นประโยคตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Greeting a friend

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการทำงานปฏิบัติ (Language Focus)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คน สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้และปฏิบัติตามชุดกิจกรรม โดยการสนทนาโต้ตอบ การแนะนำตัวเอง การแนะนำเพื่อน การแนะนำบุคคลในครอบครัว

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับชุดกิจกรรมจากครู

1.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน

1.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับความหมายและสถานการณ์ความสัมพันธ์กัน

1.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลย พร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้

1.4 ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมดตามขั้นตอนในบัตรคำสั่งครูและวัดประเมินผลทักษะการอ่าน

การพูด (P)

1.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในกิจกรรมเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรม เพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และความสามารถในการสื่อสาร (P) และคุณลักษณะด้านความสนใจการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (A)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task - base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ (คู่มือนักเรียน)
2. แบบฝึกชุดกิจกรรม (บัตรคำ และบัตรคำสั่ง)

การวัดและประเมิน

วิธีวัดผลประเมินผล

1. ตรวจสอบประเมินความสามารถการสื่อสาร
2. ตรวจสอบฝึกกิจกรรม
3. สังเกตพฤติกรรม

เครื่องวัดผลประเมินผล

4. แบบประเมินความสามารถการสื่อสาร
5. แบบฝึกกิจกรรม
6. แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. ด้านความรู้ : เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบฝึก

9 - 10 คะแนน ดีมาก

7 - 8 คะแนน ดี

5 - 6 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

คะแนนที่ได้จาก ชุดแบบฝึก 2 ชุด ชุดละ 10 คะแนน

ชุดแรก มี จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน

ชุดที่สอง มี จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 0.5 คะแนน

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

2. ด้านกระบวนการ: เกณฑ์การประเมินผลการพูด การสื่อสารที่ตั้งไว้ดังนี้

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูด ต่อเนื่องได้
	3	พูดเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและ ตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	6	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางคำ ไม่สามารถปะติดปะต่อได้
	3	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	4	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	5	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	6	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นบางครั้ง
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	6	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
คุณภาพของการ สื่อสาร (Quality of communication)	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเป็นบางส่วน
	4	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้างเล็กน้อย
	5	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบ
	6	ทั้งหมด สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

เกณฑ์ในการให้คะแนน

- 19-24 คะแนน ดีมาก
13-18 คะแนน ดี
7-12 คะแนน พอใช้
1-6 คะแนน ปรับปรุง

ด้านคุณลักษณะ : มีความสนใจร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงาน ไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 2 ตั้งใจร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้ง เอาใจใส่ในการทำงานบ้าง งานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 3 ตั้งใจร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้ง เอาใจใส่ในการทำงานบ้าง งานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 4 ตั้งใจร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในการทำงาน งานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

เกณฑ์ในการให้คะแนน

- 8-9 คะแนน ดีมาก
6-7 คะแนน ดี
5 คะแนน พอใช้
1-4 คะแนน ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดทักษะการสื่อสารที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task – Base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่	ชื่อ- สกุล	ความคล่องแคล่ว (Fluency)					ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)					ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)					คุณภาพของการ สื่อสาร (Quality of communication)					รวม 24 คะแนน			
		6	5	4	3	2	1	6	5	4	3	2	1	6	5	4	3	2	1	6	5		4	3	2
1																									
2																									
3																									
4																									
5																									
6																									
7																									
8																									
9																									
10																									
11																									
12																									
13																									
14																									
15																									
16																									
17																									

เกณฑ์ในการให้คะแนน

- 19 - 24 คะแนน ดีมาก
13 - 18 คะแนน ดี
7 - 12 คะแนน พอใช้
1 - 6 คะแนน ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	รายการประเมิน ชื่อ-สกุล	กระตือรือร้น			ความร่วมมือ			กล้าแสดงออก			คะแนนรวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											
14											
15											
16											
17											

เกณฑ์ในการให้คะแนน

8 - 9 คะแนน ดีมาก

5 คะแนน พอใช้

6 - 7 คะแนน ดี

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินคุณลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ

โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	รายการประเมิน ชื่อ-สกุล	ตั้งใจทำงาน				เอาใจใส่ต่อการทำงาน			ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด			คะแนนรวม 10
		4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์ในการให้คะแนน

1. ตั้งใจทำงาน 4 คะแนน
2. เอาใจใส่ต่อการทำงาน 3 คะแนน
3. ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด 2 คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาคูณลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ	แปลความหมาย
ดีมาก (4)	ตั้งใจร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในการทำงาน งานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้
ดี (3)	ตั้งใจร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้ง เอาใจใส่ในการทำงานบ้าง งานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้
พอใช้ (2)	ตั้งใจร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้ง เอาใจใส่ในการทำงานบ้าง งานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้
ปรับปรุง (1)	ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงาน ไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน 5 หน่วยการเรียนรู้)

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
จำนวนข้อสอบ 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

คำชี้แจง: ให้นักเรียนระบายคำตอบที่ถูกต้องลงในวงกลมตัวเลือกให้เต็มวง (ห้ามระบายนอกวง)

1. Danal: Good afternoon, Noi. How are you?

Noi: Good afternoon, Danal. I'm very well and you?

Danal: I'm ok. Thank you.

- ① Thank you.
- ② I'm happy.
- ③ How are you?
- ④ Glad to meet you.

2. Suchada: How old are you?

Leek :

- ① I'm nine years old.
- ② My name's Leek.
- ③ Thank you very much.
- ④ Came from Thailand.

3. Maree : Hello, Dada....., June.

Dada : Hello, June. It's nice to meet you.

June : Hello, Dada. It's nice to meet you, too.

- ① I am Maree.
- ② This is my friend
- ③ My name is Dada.
- ④ What is your name.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4. Mark : Hi, Chompoo. How are you today?

Chompoo : Not so well, Mark.

Mark : I'm sorry to hear that. I hope you will get better soon.

Chompoo : Thank you.

- ① I have a friend.
- ② I have a happy.
- ③ I have a funny.
- ④ I have a headache.

5. Dang : How are you getting on?

Nute : How about you?

Dang : Great. Thanks.

- ① Good morning?
- ② Thank you.
- ③ I'm OK.
- ④ Glad to meet you.

6. Chompoo : How is your sister? Does she feel better?

Mark : Much better. Thanks for

- ① friends.
- ② asking.
- ③ here.
- ④ lunch.

7. Chompoo : I'm glad to hear that. Please tell her that I hope she'll get better

soon. Mark : OK, I'll

- ① tell her.
- ② tell his.
- ③ tell them.
- ④ tell me.

8. Eric : Excuse me. the way to the restroom?

Chompoo : Yes. It's on the ground floor between the gift shop and the coffee shop.

- ① Could me
- ② Could you tell me
- ③ Could you
- ④ Could tell me

Top :Excuse me, Could you tell me how to get to the bank, please?

Joe : ____9.____ You walk down Sukhumvit Road and then turn right to Nongkla

Road. It is on your right hand.

Top : Oh, ____10.____

Joe : ____11.____

- 9. ① Yes, thank you.
- ② No, it isn't.
- ③ Yes, exactly.
- ④ No, sorry.
- 10. ① thank you very much.
- ② that's good idea.
- ③ take care of yourself.
- ④ have a nice trip.
- 11. ① Thank you very much.
- ② You're welcome.
- ③ How do you do.
- ④ See you later.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Situation : On the road.

Ton : Excuse me, _____12_____ the railway station, please?

Joy : _____13_____.

Ton : Thank you very much.

12. ① How far is
 ② you walk to
 ③ could you tell me the way to
 ④ I want to go to
13. ① Go up this street and turn left
 ② I don't know where it is
 ③ You're welcome
 ④ That bus will take you there

Situation:

Miss Suda is a stranger. She asks Peter about the direction to the hospital.

Suda: _____14_____ Peter : Go down the street. Turn right at the T-junction. Then turn left at the traffic lights. You'll see the hospital on your left.

14. ① How far is it from here to the hospital?
 ② Could you tell me how to get to the hospital?
 ③ How long does it take from here to the hospital?
 ④ Is the hospital near here or a long way from here?

Situation:

A tourist asks Somsri who has just come to this town for the first time.

Tourist : Could you tell me the direction to the park, please?

Somsri: _____15_____.

15. ① No, that's good idea
 ② Sorry. I'm busy
 ③ Sorry. I'm a stranger here, too
 ④ Thank you very much.

Situation:

Mary wants to buy something at the supermarket, so she asks the direction to the supermarket.

Mary : Excuse me. _____ 16 _____ where is the supermarket?

Anny : Certainly. Go straight and turn right at the traffic lights. It's on your left next to the post office.

Mary : _____ 17 _____

Anny : Oh, about 500 meters from here.

16. ① What can I get
 ② Could you tell me
 ③ Do you say
 ④ Would you care for
17. ① How far is it?
 ② How can I go there?
 ③ How about going there?
 ④ How long does it take?

18. **At the stationery store**

Seller: Good afternoon. May I help you?

Willy : I want two red pens and three blue pens.

Seller: They're over there.

Willy : What about pencil cases?

Seller: Sorry, they are sold out, but we have a new promotion for crayons. They are 70% discount. Would you like to get them?

Willy : No, thanks

How many items does Billy buy?

- ① five ② six
 ③ seven ④ eight

19. At a shopping mall

Bill: Nancy, this is my sister, Jane.

Nancy: _____, Jane.

Jane: Nice to meet you, too.

- ① Good morning
- ② I'm very well
- ③ You're welcome
- ④ Glad to meet you

20. At school

Betty: Ouch! You step on my foot.

Tony: I'm sorry. I didn't mean to hurt you.

Betty: _____

- ① Don't worry.
- ② Excuse me.
- ③ You're welcome.
- ④ With my pleasure.

21. The phone is ringing.

Mother : Bob! _____, please.

Bob : O.K., Mom.

Mother: Who's calling?

Bob : It's Dad. He will be late this evening.

- ① Dial the phone
- ② Turn on the phone
- ③ Answer the phone
- ④ Buy me the phone

22. Downy enjoys eating cake.

Downy: Mom. _____, please?

Mother: You've already had five. That's enough for today.

- ① Would you try this
- ② Can I have some more
- ③ May I have some drinks
- ④ Could you stop baking

John is buying a book.

Salesgirl: This book is eighty baht.

John: O.K. _____ 23 _____

Salesgirl : _____ 24 _____

23. ① This is my money.

② Here you are.

③ There it is.

④ It is. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

24. ① How nice.

② All right.

③ Thank you.

④ Good.

Jane sees Don and talks to him.

Jane: How are you, Don?

Don : Fine. Thanks. _____ 25 _____

Jane : _____ 26 _____

25 ① What do you do?

② What are you doing?

③ and you?

④ Are you?

26. ① Very well, thank you.
 ② That's good.
 ③ It is very nice.
 ④ I'm sorry to hear that.

Mary is asking Jum to go swimming with her.

Mary: Jum, I'm going for a swim tomorrow. _____ 27 _____

Jum : _____ 28 _____ I'll see you at the pool, then.

27. ① Would you like to come?
 ② Can you swim?
 ③ What do you want to do?
 ④ Where do you like to swim?

28. ① I don't like swimming.
 ② Swimming is difficult.
 ③ I'd love to.
 ④ Oh no, I can't swim.

Fred and Jill are having lunch together.

Jill: Oh, this soup needs salt. Fred, _____ 29 _____

Fred : _____ 30 _____

Jill: Thank you.

29. ① does your soup taste good?
 ② do you like soup?
 ③ will you pass the salt, please?
 ④ do you want more salt?
30. ① Yes, I like soup.
 ② Certainly. Here it is.
 ③ I like some more salt, too.
 ④ Yes, there is some salt here.

เฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. a	27. a
2. a	28. c
3. b	26. a
4. d	29. c
5. c	30. b
6. b	
7. a	
8. b	
9. c	
10. a	
11. b	
12. c	
13. a	
14. b	
15. c	
16. b	
17. a	
18. a	
19. d	
20. a	
21. c	
22. b	
23. b	
24. c	
25. c	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task - base Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.5	-1	+1	+1	1	0.33	ปรับปรุง
1.6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.5	0	0	+1	1	0.33	ใช้ได้
3.1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.4	-1	0	+1	0	0.00	ตัดทิ้ง
4.1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ค.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	-1	+1	+1	1	0.33	ปรับปรุง
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	0	0	+1	1	0.33	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	-1	0	+1	0	0.00	ตัดทิ้ง
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	0	0	+1	1	0.33	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	-1	0	+1	0	0.00	ตัดทิ้ง
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	0	0	+1	1	0.33	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ค.3 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ	ข้อที่เลือกนำไปใช้
1	0.84	0.42	ใช้ได้	√
2	0.58	0.38	ใช้ได้	-
3	0.53	0.40	ใช้ได้	√
4	0.42	0.28	ใช้ได้	√
5	0.94	0.46	ใช้ไม่ได้	-
6	0.38	-0.15	ใช้ไม่ได้	-
7	0.62	0.74	ใช้ได้	√
8	0.48	0.38	ใช้ได้	-
9	0.74	0.40	ใช้ได้	√
10	0.42	-0.28	ใช้ไม่ได้	-

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ	ข้อที่เลือกนำไปใช้
11	0.87	0.46	ใช้ไม่ได้	-
12	0.18	-0.16	ใช้ไม่ได้	-
13	0.74	0.40	ใช้ได้	√
14	0.48	0.38	ใช้ได้	-
15	0.74	0.40	ใช้ได้	√
16	0.42	0.28	ใช้ได้	√
17	0.94	0.46	ใช้ไม่ได้	-
18	0.28	-0.15	ใช้ไม่ได้	-
19	0.74	0.40	ใช้ได้	√
20	0.48	0.38	ใช้ได้	-
21	0.74	0.40	ใช้ได้	√
22	0.42	0.28	ใช้ได้	√
23	0.95	0.45	ใช้ไม่ได้	-
24	0.39	-0.14	ใช้ไม่ได้	-
25	0.74	0.40	ใช้ได้	√
26	0.48	0.38	ใช้ได้	√
27	0.74	0.40	ใช้ได้	√
28	0.42	0.28	ใช้ได้	√
29	0.65	0.46	ใช้ได้	√
30	0.48	0.62	ใช้ได้	-
31	0.42	0.28	ใช้ได้	√
32	0.73	0.46	ใช้ได้	√
33	0.48	0.15	ใช้ได้	√

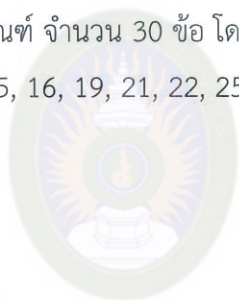
(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ	ข้อที่เลือกนำไปใช้
34	0.74	0.40	ใช้ได้	√
35	0.74	0.40	ใช้ได้	√
36	0.48	0.38	ใช้ได้	√
37	0.74	0.40	ใช้ได้	√
38	0.42	0.28	ใช้ได้	√
39	0.94	0.46	ใช้ไม่ได้	-
40	0.67	0.52	ใช้ได้	√

หมายเหตุ 1. ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จะมีค่า p ระหว่าง 0.20-0.80 และ จะมีค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2. คัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ โดยคัดเลือกจากจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ ข้อสอบข้อที่ 1, 3, 4, 7, 9, 13, 15, 16, 19, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 และ 40

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.4 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ของชั้นการทดลอง
จากกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					คะแนน รวม (50)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	คะแนนสอบ หลังเรียน (30)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	ตอนที่ 5				
1	9	9	8	9	8	43	86.00	29	96.66
2	9	8	9	8	9	43	86.00	28	93.33
3	9	9	9	9	9	45	90.00	29	96.66
4	9	8	8	8	8	41	82.00	27	90.00
5	9	9	8	9	8	43	86.00	28	93.33
6	8	8	9	8	9	42	84.00	29	96.66
7	9	8	8	8	8	41	82.00	27	90.00
8	9	8	8	8	8	41	82.00	28	93.33
9	8	8	9	8	9	42	84.00	29	96.66
10	9	8	8	8	8	41	82.00	28	93.33
11	9	8	8	8	8	41	82.00	28	93.33
12	9	9	9	9	9	45	90.00	28	93.33
13	9	9	8	9	8	43	86.00	28	93.33
14	8	8	9	8	9	42	84.00	29	96.66
15	9	9	8	9	8	43	86.00	28	93.33
16	9	8	9	8	9	43	86.00	29	96.66
17	8	9	9	9	9	44	88.00	29	96.66
เฉลี่ยร้อยละ						42.53	85.06	28.29	93.99

ค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 85.06/93.99$

ตารางที่ ค.5 คะแนนแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุด
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา (Task-base Learning)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 24 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 24 คะแนน)
1	20	22
2	21	22
3	17	20
4	18	19
5	20	22
6	20	22
7	18	22
8	15	19
9	16	21
10	19	21
11	15	19
12	20	23
13	14	18
14	18	20
15	17	18
16	16	18
17	20	22
ค่าเฉลี่ย	17.88	20.47
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.14	1.66

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๙๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล และต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูษิต จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทร์ประทีภย์)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๙๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกศรีเมือง

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล และต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูธรชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทีภย์)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ดร.บวร ฉายถวิล

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา ภาษากาการวิจัย
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทร์ประทีภย์)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ดร.ยุพเทพ บุญยฤทธิ์รักษา

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและ ประเมินผล
- ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
- เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทร์ประทีภย์)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นายเทวิล ศรีสองเมือง

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรยุทธ จันทุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์
โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๘๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันท์ประทักษ์)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางเพียงเพ็ญ เดชหามาตย์

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูริชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทีป)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางดวงฤทัย ราวะรินทร์

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูษชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทร์ประทักษ์)

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๕๕๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน อาจารย์ปานปั้น ปลั่งเจริญศรี

ด้วย นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๘๖-๖๖๓๘๙๒๓๔ (อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทักษ์)

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

นิญา ภูวิโคตรธนกุล และอนุสรณ์ จันทรประทักษ์. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,
วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 5(1),
มกราคม - มีนาคม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางนิญา ภูวิโคตรธนกุล
วันเดือนปีเกิด	20 สิงหาคม 2520
ที่อยู่ปัจจุบัน	98 หมู่ 1 บ้านโคกใหญ่ ตำบลบัวบาน อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ 46120
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ ตำบลธัญญา อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ 46130
ตำแหน่ง	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการเรียนร่วม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2550	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม